ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡσυνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 10 Ἑξάμηνος » 5 — ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι: Ἐτησία Σελ. 12 Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' ΑΡΙΘ. 537

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 26ῃ Ἰουλίου 1916.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΥΚΚΟΥ Κ^ΟΣ ΚΛΕΟΠΑΣ ✣✣✣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Κ^ΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΚΡΑΤΕΙΤΩ

Μετὰ τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς ἐν Πλάτραις συνελεύσεως τῶν Ἑλλήνων Ὀρθοδόξων βουλευτῶν καὶ δημάρχων, διαδηλοῦσαν ἀπόλυτον σεβασμὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν γνώμης καὶ ψήφου τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου, ἤρθη πᾶσα ὑπόνοια ἐπιτηδείως καὶ κακοβούλως διασπαρεῖσα περὶ αὐθαιρέτων καὶ κοτσαμπασικῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων ἐν αὐτῇ, καὶ ἂν ὑπῆρξαν ἐλάχιστοι τούτων οἱ ινοηθέντες κατασυρατήγησιν τῆς κοινῆς γνώμης, ἐφιμώθησαν στεγανῶς ὑπὸ τῆς ἀρρήκτου ὁμοφωνίας τῆς μεγίστης πλειονότητος.

Ἡ ὁμόφωνος αὕτη ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως καταδηλοῖ καὶ τὴν ἀκαταμάχητον ἤδη δύναμιν τῆς ἀγρύπνου καὶ νηφαλίας κοινῆς γνώμης, ἥτις εἶνε καὶ ἡ ἁρμοδιωτάτη ὅπως κρίνῃ καὶ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους καλεῖ ἐπὶ τὰ ἐκκλησιαστικά, τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ κοινοτικὰ ἀξιώματα, διότι αὐτὴ προπάντων αἰσθάνεται ἄμεσον τὴν ἀγαθὴν ἢ κακὴν διαχείρισιν τούτων, καὶ ἐν τῷ συνόλῳ λαμβανόμενος ὁ λαὸς ἀποτελεῖ τὸν μάλιστα ἀμερόληπτον καὶ ἀδέκαστον κριτήν.

Εἴποτε πλανᾶται ἡ κοινὴ γνώμη, πλανᾶται πάντοτε καλῇ τῇ πίστει καὶ τὴν πλάνην ταύτην παρασκευάζουσιν ἡ ὑστεροβουλία καὶ ἡ ἰδιοτέλεια κακοβούλων ἀνθρώπων.

Εἶνε ἀξία συγχαρητηρίων ἡ ἐν Πλάτραις Συνέλευσις, ἐπιδειξαμένη, ὡς ὤφειλεν, ἀπόλυτον σεβασμὸν πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ ἡ ἔκκλησις αὐτῆς πρὸς ἀμφοτέρους τούτους πρέπει νὰ ἠχήσῃ τορῶς εἰς τὰ ὦτα πάντων καὶ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸ Κοινὸν ὅλον μετριοπάθειαν, ἡρεμίαν, ἀγνότητα σκέψεων καὶ αἰσθημάτων, προκειμένου περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀνωτάτου τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἄρχοντος, τοῦ πατρὸς καὶ ποιμένος τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Νήσου ταύτης.

Φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἔκκλησις αὕτη ἀπήρεσεν εἰς στενόν, εὐτυχῶς, κύκλον ἀνθρώπων, ἀποβλεπόντων μετὰ καταφρονήσεως πρὸς τὰς σκέψεις καὶ τὰς γνώμας τοῦ λαοῦ, θεωρούντων δὲ τὰ διάφορα ἀξιώματα ὡς τιμάρια τῶν πονηροτέρων καὶ ἐπιτηδειοτέρων.

Τοὺς εὐαρίθμους τούτους, ὅπου ἂν ἀπαντήσῃ τὸ φιλόπολι καὶ εὐσεβὲς Κοινόν, ἂς ἀποδοκιμάσῃ καὶ ἂς ἀπομακρύνῃ αὐτοὺς ὡς σκανδαλοποιοὺς καὶ ἐπιβούλους, ἐν ταῖς ἀποφάσεσι δὲ αὐτοῦ ἂς ἔχῃ γνώμονα καὶ κανόνα τὴν ἀνεπηρέαστον καὶ ἄφογον συνείδησίν του καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του πρὸς τὰ ὕψιστα συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος, ἅτινα εἶνε τὰ ἀληθέστερα καὶ πραγματικώτερα συμφέροντα ἑαυτοῦ.

Εἶνε ἀξιοσημείωτος ἡ ὁμοφωνία τῆς κοινῆς γνώμης περὶ δύο κυρίως πρόσωπα, ἅτινα αὕτη προέβαλεν ὡς ὑποψηφίους διὰ τὸν χηρεύσαντα Ἀρχιεπισκοπ. θρόνον, ἅμα τῷ θανάτῳ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου, παρὰ πάσας τὰς δημοσίᾳ ἢ κατ' ἰδίαν ὑποβολὰς ὁθενδήποτε, καὶ εἰς τοῦτο ἤχθη κλῆρος καὶ λαὸς ὑπὸ τῆς μυστηριώδους ἐκείνης διαισθήσεως, ἥτις πολλάκις ἀνέδειξε τὸν λαόν, ὡς τὸν σοφώτερον κριτὴν καὶ μύστην τῶν δυσχερεστάτων ἀλλὰ καὶ σπουδαιοτάτων ὑποθέσεων τῆς πολιτείας ἢ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τούτου ἀποδείξεις πλείστας παρέχει ἡ ἱστορία πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν.

Εὐλαβῶς τῇ κοινῇ ταύτῃ γνώμῃ προσκείμενοι ἐπικροτοῦμεν τὰς δύο ἐκλεκτὰς αὐτῆς ὑποψηφιότητας καὶ συντασσόμεθα μετ' αὐτῶν ὁλοψύχως ἀναγνωρίζοντες ὅτι ἑκάτερος τῶν ὑποψηφίων κέκτηται ἀρετὰς καὶ προσόντα πλείστου ἄξια καὶ πάνυ ὀρθῶς καὶ δικαίως ἐκτιμηθέντα παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ.

✣ ✣ ✣

Ο ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΓ. ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΥΚΚΟΥ Κ^ΟΣ ΚΛΕΟΠΑΣ

Ἀναφερόμεθα πρὸς τοὺς δύο ὑποψηφίους τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τάξιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος αὐτῶν, καὶ τὸν λόγον ποιούμενοι ἐν πρώτοις περὶ τοῦ Πανοσιότ. Καθηγουμένου Κύκκου κ. Κλεόπα εὑρίσκομεν πολὺ δεδικαιολογημένην τὴν κρίσιν τοῦ κοινοῦ περὶ αὐτοῦ.

Ὁ Κος Κλεόπας, τρόφιμος τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου ἐκ παίδων καὶ τοῦ Π. Γυμνασίου τελειόφοιτος τὰς θεολογ. σπουδὰς διήνυσεν εὐδοκιμώτατα ἐν τῇ περιωνύμῳ Θεολογ. Σχολῇ τῆς Χάλκης διατελεῖ δὲ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου ἀπὸ τοῦ 1911, πολὺ νέος προχειρισθεὶς εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἀξίωμα τῇ ὁμοφώνῳ γνώμῃ καὶ ψήφῳ τῶν Πατέρων τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς, καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐκλογῆς πρώτιστα ἀνήκει εἰς τοὺς Πατέρας αὐτῆς, οἵτινες ἀποθέμενοι πᾶσαν κενοδοξίαν καὶ ὑστεροβουλίαν ἔταξαν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἄνδρα μεμορφωμένον, ἀνεπίληπτον τὸ ἦθος καὶ κατὰ πάντα ἐνάρετον.

Ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις τῆς σημαντικωτάτης ταύτης Μονῆς βαίνει ἔκτοτε ἁρμονικὴ καὶ ἐν πνεύματι τοῦτ' αὐτὸ ἀδελφικῷ, χωρὶς οὐδεμία οὐδ' ἐλαχίστη ταραχὴ καὶ δυσαρμονία νὰ διαταράξῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν μεταξὺ τοσούτων μοναζόντων.

Συνέβη, ὅμως, καὶ ἄλλο τι ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας τοῦ Πανοσ. Κλεόπα, ὅπερ πεποίθαμεν οὐδ' ἕνα λανθάνει εἶνε δὲ ἄξιον πολλῆς προσοχῆς· γενικὴ ἐπεκράτησε παρὰ τῷ λαῷ πάντοτε ἀντιπάθεια δικαίως ἢ ἀδίκως κατὰ τῶν μοναχῶν, ἡ ἀντιπάθεια δὲ αὕτη παρ' ἡμῖν κατὰ τὸν δεκαετῆ ἀγῶνα περὶ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα εἶχε καταντήσει εἰς σφοδρὰν ἔχθρότητα ἰδίᾳ κατὰ τῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου, καὶ ἤρκεσε ἡ πενταετὴς ἡγουμενία τοῦ κ. Κλεόπα οὐ μόνον νὰ κατευνάσῃ τὴν ἔχθρότητα ταύτην, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξευμενίσῃ τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἅμα τῇ χηρείᾳ τοῦ πρώτου Ἐπισκοπικοῦ Θρόνου καὶ μάλιστα τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ τὸ ὀρθόδοξον Κοινὸν νὰ στρέψῃ τὰ βλέμματα πρὸς τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς ταύτης.

Τὴν μεταβολὴν ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ, συνετέλεσε κυρίως ἡ ἀγαθότης τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἡ χριστιανικὴ συμπεριφορὰ καὶ ἡ φιλόμουσος καὶ φιλόπατρις καθόλου πολιτεία τοῦ ἀνδρός.

Μεγαλειτέρα ἢ πρότερον κατεβλήθη προσπάθεια πρὸς ἀνωτέραν μόρφωσιν τῶν νεωτέρων μελῶν τῆς Μονῆς καὶ περισσότεραι πρὸς τοῦτο παρεσχέθησαν ὑποτροφίαι, καὶ ὁ Πανοσ. Καθηγούμενος μετὰ τοῦ περὶ αὐτὸν Συμβουλίου ἐπεδείξαντο ἀξιέπαινον ἐλευθεριότητα καὶ μέριμναν ὑπὲρ τῆς παιδείας τοῦ λαοῦ, καὶ αἱ χορηγίαι τῆς Ἱ. Μονῆς πρὸς διάφορα ἀνὰ τὴν Νῆσον ἐκπαιδευτήρια παντὸς βαθμοῦ ἐδιπλασιάσθησαν ἐνῷ ἐφετινῷ προϋπολογισμῷ.

Αἱ πατριωτικαὶ γενναιοδωρίαι τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ αἱ πρόθυμοι πατριωτικαὶ ἐνέργειαι τοῦ Καθηγουμένου αὐτῆς δὲν παρῆλθον ἀπαρατήρητοι καὶ δὲν παρεγνωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὅστις ἔπομεν ὅτι εἶνε ὁ μᾶλλον ἀμερόληπτος καὶ δίκαιος κριτής, ἀλλὰ καὶ τελογίσθησαν καὶ ἐξετιμήθησαν πλήρως, καὶ εἰς ταῦτα πάντα ὀφείλεται ἡ τόσον αἰφνιδία ἀλλὰ καὶ τόσον εὔνους καὶ τιμητικὴ μεταστροφὴ τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τῆς Ἱ. Μονῆς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Πανοσ. Καθηγουμένου αὐτῆς κ. Κλεόπα.

✣ ✣ ✣

Ο ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΓ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ Κ^ΟΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΜΥΡΙΑΝΘΕΥΣ

Ὁ κ. οὗτος ἀνεψιὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Β' ἱερωθεὶς διεξῆλθεν εὐδοκιμώτατα τὰ ἐγκύκλια αὐτοῦ μαθήματα καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας διήγαγε τὰς θεολογικὰς σπουδάς του ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀριστεύσας εἰς τὰς ἐπὶ διπλώματι ἐξετάσεις αὐτοῦ, καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν του οὐδέποτε ἀπεμακρύνθη τῆς Ἐκκλησίας ἐκτελῶν καθήκοντα διακόνου καὶ τυγχάνων κάτοχος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, ὅσον ὀλίγοι κληρικοί.

Τὰς λαμπρὰς θεολογικάς του σπουδὰς ἐτελειοποίησε ἐν Ἑλβετίᾳ ὅπου ἠκροάσατο διαπρεπῶν θεολόγων ἐκμαθὼν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, εἶτα δὲ εἰς τὸ περιώνυμον Πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης γενόμενος ἀγγλομαθής, ὥστε ν' ἀποβῇ εἷς τῶν μᾶλλον ἐπὶ παιδείᾳ διακρινομένων κληρικῶν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Πιστὸς καὶ ἐμπνευσμένος τῆς Ἐκκλησίας λειτουργὸς ἐπανελθὼν εἰς Κύπρον ἐξηκολούθησε τὴν διακονίαν ἐν αὐτῇ παρὰ τῷ ἀοιδίμῳ θείῳ του ὡς Μητροπολίτῃ Κιτίου πρῶτον ἐν Λάρνακι καὶ ὡς Ἀρχιεπισκόπῳ ὕστερον ἐν Λευκωσίᾳ, καθ' ἣν διεκρίθη οὐ μόνον ἐπὶ λειτουργικῇ σεμνοπρεπείᾳ καὶ χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμβριθὴς καὶ εὐφραδὴς κῆρυξ τοῦ θείου λόγου, διεξήγαγε δὲ τὴν πολυάσχολον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὡς Γραμματεύς, ἥτις ἀπέβαινεν ἐπιπονωτέρα δι' αὐτόν, διαφωνοῦντα διηνεκῶς πρὸς τὸν θεῖον αὐτοῦ περὶ πολλὰ καὶ ὑπομένοντα μετὰ χριστιανικῆς ὄντως ὑπομονῆς τὴν τραχεῖαν καὶ ὑπὸ τοῦ γήρως τραχυτέραν ὁσημέραι καὶ μᾶλλον δύστροπον ἀποβᾶσαν συμπεριφορὰν τοῦ θείου αὐτοῦ. Ἀποκαμὼν ἐν τέλει καὶ ἀπογνοὺς πᾶσαν διόρθωσιν ἀπῆλθεν ἐκ Κύπρου προσληφθεὶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τοῦ γεραροῦ καὶ φιλομούσου Πατριάρχου κ. Φωτίου, ὅστις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ του συνήγειρε πολλοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου κλήρου λογίδας.

Ὅτε ἐξερράγη ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος, ὁ ἐνθουσιώδης Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας καὶ κατετάχθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν, τὴν ἐν αὐτῷ δὲ ὡραίαν ὑπηρεσίαν του περιέγραψεν ἀπὸ Πιζανίου πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς τῆς ἀττικῆς «Πατρίδος» καὶ τὴν ἔκθεσιν ἐκείνην ἀνεδημοσιεύσαμεν ἐν καιρῷ ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι».

Ὑπηρέτησεν ἐν τοῖς προμάχοις μετ' ἀδιαπτώτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἄριστον κόσμον τῶν λαμπρῶν ὑπηρεσιῶν του φέρει τὰ δύο μετάλλια τῶν δύο πολέμων καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος τοῦ Σταυροῦ, κατετάχθη δὲ ἐπὶ τοῦ δεδοξασμένου «Ἀβέρωφ» ὡς Ἀρχιμανδρίτης καὶ ἱεροκήρυξ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου νοσταλγῶν πάντοτε τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Κύπρον, εἰς ἣν ἐκ νεότητος εἶχεν ἀφιερώσει ἑαυτόν.

Ἠσθάνθη ἐν τέλει κατεπείγουσαν τὴν ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν του ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ὁ εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν ἀφωσιωμένος εὐρυμαθὴς καὶ ἐνθουσιώδης Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου ἔσπευσε προφρόνως εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν πρόσκλησιν αὐτῆς.

Τὸ ὑσσβὲς κοινὸν τῆς πρωτευούσης συνέρρεεν ἀθρόον ὅπου ἱερούργει ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μακάριος, οὗτινος ἡ ἱερουργία χάρις εἰς τὴν μουσικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν μεταλλικήν του φωνήν, τὴν ἱεροπρέπειαν τῆς παραστάσεώς του καὶ τὸ σεμνὸν καὶ ἐμβριθὲς κήρυγμά του κατένυσσε καὶ κατεγοήτευε τὸ κατάπυκνον πάντοτε ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ του ἐκκλησίασμα.

Ταῦτα πάντα καὶ τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν γειτονικῶν πόλεων Λάρνακος καὶ Βαρωσίων καὶ πολλαχοῦ ἄλλοθι τῆς Νήσου τὸ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν Κοινὸν καὶ ἐγνώρισε καὶ ἐξετίμησε καὶ διεῖδεν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸν ἐνδεδειγμένον Ἱεράρχην.

Ἡ Μητρόπολις Κιτίου, ἧς ἐγένετο ὑπότροφος καὶ ἀμφότεραι αἱ πόλεις Λάρναξ καὶ Σκάλα, καὶ ἡ Λεμεσὸς μεθ' ἁπάσης τῆς Ἐπισκοπικῆς ταύτης περιφερείας ἐν συμφωνίᾳ ἠξίουν ὅπως ὁ Μακάριος προχειρισθῇ εἰς Μητροπολίτην μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ θείου του ὡς Ἀρχιεπισκόπου.

Χάριν ὅμως τῆς τότε γενικῆς διαλλαγῆς ὁ Μακάριος παρεμερίσθη καὶ τὴν θυσίαν ταύτην ὑπέμεινε μετὰ χριστιανικῆς μετριοπαθείας, ἄλλως θὰ ἦτο Μητροπολίτης ἀπὸ ὀκταετίας ἤδη.

Τὸ Κοινὸν ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ λαμβανόμενον εἶνε πάντοτε ὁ δικαιότερος καὶ εὐθύτερος κριτὴς τῶν προσώπων καὶ τῶν περιστάσεων, καὶ ἅμα τῇ προσφάτῳ χηρείᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου ἐνόμισεν ὅτι πᾶσα δικαιοσύνη καὶ τὸ ὕψιστον συμφέρον τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας ἐπιβάλλει ὅπως ἀποκατασταθῇ οὗτος τῇ γνώμῃ καὶ ψήφῳ κλήρου καὶ λαοῦ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον, καὶ διὰ τοῦτο ἡ κοινὴ γνώμη εὐρύτατα ἀνὰ τὴν Νῆσον εἶνε κεκηρυγμένη ὑπὸ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου.

✣ ✣ ✣

Η ΟΡΘΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Τὸ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν Κοινὸν τῆς Κύπρου πρὸς τοὺς δύο νέους μεμορφωμένους οὐδενὸς ὑστέρου Κυπρίους κληρικοὺς ἀπιδὸν ἅμα τῇ χηρείᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, δὲν ἐνεπνέετο ὑπὸ πνεύματος τοπικισμοῦ ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος δικαιοσύνης καὶ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

[Ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπιγραφὴν ἐδημοσιεύθη ἀξιανάγνωστος μελέτη τοῦ κ. Ι. Σ. Δραγούμη ἐν τῇ «Πολιτικῇ Ἐπιθεωρήσει» νέου πολιτικοῦ ἀνδρὸς εὐρυτάτου πολιτικοῦ μέλλοντος, καὶ τῆς μελέτης ταύτης ἀναδημοσιεύομεν ὧδε τὸ πρῶτον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ μέρος αὐτῆς διὰ τὴν γενικωτέραν καὶ φυλετικὴν ἀξίαν αὐτῶν διὰ τὰ καθ' ἡμᾶς.]

«Τὸ πολιτεύεσθαι βέβαια δὲν εἶνε θεωρία, οὔτε φιλοσοφικὴ οὔτε ἐπιστημονική. Εἶνε τέχνη, ἥτις πρέπει νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀδιάκοπον κίνησιν τῆς ὁμαδικῆς ζωῆς, καὶ τῶν συμφερόντων αὐτῆς, τὴν διηνεκῶς μεταμορφουμένην πλοκήν, τὸ αἰώνιον γίνεσθαι. Χρειάζεται μὲν ἐπιστημονικὴν παρασκευὴν καὶ παρατήρησιν ἡ πολιτική, ἀλλ' ἐπιστήμη δὲν εἶνε.

Τὰ πολιτικὰ προγράμματα συνεπῶς θὰ ἦσαν περιττά, ἐὰν ἦσαν μόνον θεωρητικῶς λογικά, ἐὰν δὲν ἐλάμβανον ὑπ' ὄψει τὴν γύρω πραγματικότητα, καὶ ἐὰν εἶχον τὴν ἀξίωσιν νὰ παραμείνουν αἰώνια καὶ ἀναλλοίωτα, πετρωμένα καὶ ἀποκρυσταλλωμένα καὶ νὰ ἐξαντλοῦν ὅλας τὰς δυνατὰς προβλέψεις.

Τὰ πολιτικὰ προγράμματα γίνον-

ται διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν ἀνάγκας καὶ συνθήκας ὡρισμένης ἐποχῆς, ἢ μᾶλλον εἶνε ἀπαυγάσματα καὶ ἀνταναklάσεις ὡρισμένης ἐποχῆς καὶ ὡρισμένης χώρας. Εὑρίσκονται δηλαδὴ τεθειμένα ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ, ἀπείρως μεταμορφώσιμα, ὄχι "ἀπόλυτα, οὐδ' ἰσχύοντα εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ἐν τούτοις ἡ ἀφετηρία ἑνὸς πολιτικοῦ προγράμματος εἶνε σταθερά, ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἐκείνων ποὺ τὸ συλλαμβάνουν, καὶ ἡ ἰδιοσυγκρασία των αὐτὴ εἶναι σταθερὰ καὶ μόνιμος. Αὐτὴ κυβερνᾷ τὸν νοῦν καὶ κατευθύνει τὴν προσοχὴν τοῦ πολιτικοῦ.

Περισσοτέραν ἑπομένως σημασίαν ἀπὸ τὰ προγράμματα ἔχει ἡ ψυχικὴ διάθεσις καὶ σύστασις τῶν προσώπων ποὺ πολιτεύονται καὶ διευθύνουν ἕνα κόμμα. Περισσοτέρας ἐγγυήσεις, παραδείγματος χάριν, εἶμπορεῖ νὰ δώσῃ εἰς τὸν λαὸν ἡ φιλελευθέρα ροπὴ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, παρὰ τὸ περιεχόμενον τοῦ προγράμματός των, ἢ ὁ τίτλος τοῦ κόμματος.

Εἰς χώρας μὴ τελείως ἐξειλιγμένας οἰκονομικῶς, ὡς εἶναι ἡ Ἑλλάς, τὰ κόμματα καὶ τὰ πολιτικά των προγράμματα διαλέγουν συνήθως ἕνα τίτλον εἴτε ἁπλῶς διὰ νὰ προξενήσῃ ἐντύπωσιν εἰς τοὺς πολλούς, εἴτε διὰ νὰ ἀντιτίθεται—ὀνομαστικῶς μόνον ἐννοεῖται—εἰς τὸν τίτλον τοῦ ἀντιπάλου κόμματος.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ προγράμματα εἶναι ἀντιγραφὴ τὸ ἕνα τοῦ ἄλλου· καταστρώνονται δὲ συνήθως εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν διὰ τὰ τεθοῦν ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογὰς κατὰ μέρος. Εἶναι ἕνα εἶδος ἐκλογικοῦ ἐθίμου. Τελευταίως ἤρχισε νὰ γίνεται ἀντιγραφὴ μερικῶν κεφαλαίων καὶ ἀπὸ πολιτικὰ προγράμματα κομμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, χωρὶς νὰ ἀνταποκρίνεται τὸ περιεχόμενόν των πρὸς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁπωσδήποτε, τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ καταγραφὴ τῶν σημείων ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐννοεῖ ὁ πολιτικὸς νὰ συγκεντρώσῃ κυρίως τὴν προσοχήν του καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν ἐνέργειάν του τῶν σημείων ἐφ' ὧν ἐπισύρει ὁλόκληρον τὸ φῶς ἵνα δείξῃ ὅτι αὐτά, ὡς θεμελιώδη ἢ ὡς δεόμενα τῆς ἀμέσου προνοίας του, θὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν τῆς ἐνεργείας του.

Ὡς ἀφετηρίαν λαμβάνω τὴν ἔννοιαν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐξ αὐτῆς δὲ συνάγω πολιτικὸν πρόγραμμα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος. Διότι ὑπάρχει τὸ δίλλημα: ἢ θὰ κάμῃ τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον πολιτικὴν καθαρῶς κρατικήν, ὁπότε θὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὴν πολιτικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἔξω τῶν συνόρων του Ἑλλήνων, ἢ θὰ κάμῃ πολιτικὴν πρωτίστως φυλετικὴν καὶ δευτερευόντως κρατικήν. Εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀκολουθήσωμεν τὸ δεύτερον, διότι τὰ γεωγραφικὰ σύνορα τοῦ κράτους δὲν συμπίπτουν ἀκόμη μὲ τὰ γεωγραφικὰ σύνορα τῆς φυλῆς, ὡς συμβαίνει εἰς ἄλλα ἔθνη συμπληρώσαντα ἤδη τὴν πολιτικήν των ἀποκατάστασιν.

Ἑπομένως, διὰ νὰ καταστρωθῇ πολιτικὸν πρόγραμμα εἰς κράτος μὲ ὑποχρεώσεις, ἢ τάσεις, ἢ προορισμὸν ὡς τῆς Ἑλλάδος, πρέπει ἀναγκαίως νὰ βασίζεται εἰς τὴν φυλετικὴν πολιτικήν, τὰ δὲ λοιπὰ νὰ συναρμοσθοῦν πρὸς αὐτὴν κατὰ φυσικὴν ἀναγκαιότητα καὶ ἐσωτερικὴν βαθεῖαν πειθαρχίαν. Διότι καὶ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα, καὶ τὸ σχετικόν του πρόγραμμα, κατὰ μέγα μέρος θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα. Καὶ οὗτος, ἀναλόγως, καὶ οἱ ἄλλοι κλάδοι τῆς διοικήσεως καὶ τὰ κοινωφελῆ ἔργα, ὅσα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ κράτος ἢ ἀπαιτοῦν δημόσια ἔξοδα, θὰ λάβουν τὴν ἔντασιν καὶ τὴν ἔκτασιν ποὺ θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ τὸ οἰκονομικὸν περιθώριον, τὸ ἀφινόμενον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀναγκαίων χρημάτων πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξωτερικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἐξόδων. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τοῦ κράτους μας, συνισταμένη εἰς τὴν αὔξησιν τῆς εὐημερίας τῶν πολιτῶν, θὰ βαίνῃ παραλλήλως πρὸς τὴν σήμερον κυρίαν αὐτοῦ ἀποστολήν, καὶ θὰ ἔχῃ ὡς ἀφετηρίαν τὰς σχετικὰς μὲ τὴν ἔννοιαν τῆς φυλῆς πηγὰς τῆς νεοελληνικῆς ζωῆς καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας.

Τὸ κράτος ἔχει καὶ αὐτό, ὅπως κάθε ὀργανισμός, ἀλλὰ διαφορετικὰ ἀπὸ τὴν φυλήν, συνείδησιν ἰδικήν του. Καὶ παράγεται αὐτὴ ἡ συνείδησις ἀπὸ τὴν αἴσθησιν τῆς ἰσορροπίας τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων, ποὺ εἶνε ἀποτέλεσμα τῶν συμφερόντων τῶν μονάδων καὶ ὁμάδων μέσα εἰς μίαν κοινωνίαν. Τὸ κράτος, χωρὶς νὰ εἶναι ἀκριβῶς ἡ συνισταμένη τῶν δυνάμεων αὐτῶν, εἶναι ἡ ἀπόρροιά των καὶ ἡ συνεκτικὴ των δύναμις, διότι τὸ κράτος, ὡς κάθε ζωντανὸς ὀργανισμός, εἶνε συγκεντρωτικός.

Ὡς ζωντανὸς δὲ ὀργανισμὸς τὸ κράτος θέλει τὴν αὐτοσυντηρησίαν του. Οἱ πολιτικοί του ἄνδρες, ποὺ μαζὶ μὲ τὴν κυρίως διοικοῦσαν τάξιν δημιουργοῦν καὶ ἀντιπροσωπεύουν τὴν κρατικὴν συνείδησιν, πρέπει νὰ ἐννοοῦν τί ἀπαιτεῖται διὰ τὴν αὐτοσυντηρησίαν τοῦ κράτους καὶ τὴν αὐθυπαρξίαν του, εἴτε ἐν σχέσει μὲ τὰ ἄλλα ἔθνη γύρω (συμμαχικοὶ ἢ ἄλλοι συνδυασμοὶ) εἴτε ἐν σχέσει μὲ τὰς ἐσωτερικάς του ἀνάγκας (ὑγιὴς διοικητικὸς ὀργανισμὸς κ.τ.λ.)

Διατεινόμεθα ὅτι τὸ σημερινὸν κράτος διὰ τὴν αὐτοσυντηρησίαν του, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πρωτίστως ἰσχυρᾶς φυλετικῆς συνειδήσεως τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ ἀτόμων, ἐξ αὐτῆς πρέπει ν' ἀντλῇ δυνάμεις, ἔχει ὅμως ἀνάγκην καὶ τῆς θεραπείας τῶν συμφερόντων τῆς κοινωνίας ποὺ κατοικεῖ ἐντὸς τῶν συνόρων του.

Αὐτὴ εἶναι ἀναπόδραστος ἀνάγκη πολὺ μᾶλλον ἢ σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ κράτους. Δηλαδὴ 1) Πολιτικὴ ἀνεξαρτησία ἢ ἕνωσις τῆς φυλῆς—ὄχι ὅμως ἰμπεριαλισμός, καὶ 2) Εὐημερία καὶ προκοπὴ τῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἀτόμων—ὄχι ὅμως δι' ἀκράτου καὶ ἀκρατήτου κρατισμοῦ.

Ἡ πολιτικὴ ἀποκατάστασις τῆς φυλῆς εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ ὑπὸ μορφὴν ἑνὸς ἢ περισσοτέρων κρατῶν. Ἡ σύστασις περισσοτέρων τοιούτων ἑνὸς Ἑλληνικῶν κρατῶν εἰμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἐνδιάμεσος σταθμὸς γιὰ νὰ φθάσῃ μίαν ἡμέραν ἡ φυλὴ εἰς τὸ ἕνα της καὶ μέγα κράτος. Ἐξυπηρετεῖ δὲ ἡ πολιτικὴ ἀποκατάστασις τὸν πολιτισμὸν τῆς φυλῆς, ὅστις εἶνε τὸ κορύφωμα τῆς ζωῆς της.

Τὸ κράτος χρησιμεύει διὰ τὴν αὐτοσυντηρησίαν τῆς φυλῆς ποὺ εἶναι ἀπείρως πολυτιμοτέρα ἀπὸ τὴν ἁπλῆν αὐτοσυντηρησίαν τοῦ κράτους. Διότι τὰ κράτη δὲν δημιουργοῦν τίποτε, μένον συντηροῦν καὶ ὑποβοηθοῦν, τὰ ἔθνη ὅμως δημιουργοῦν πολιτισμούς.

Ἐπειδὴ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν εἶνε κατακτητικὴ οὔτε ἁπολύτως στρατιωτική—στρατιωτικὰς προσπαθείας καταβάλλει ἑκάστοτε τόσας μόνον ὅσαι ἀρκοῦν διὰ τὴν αὐτοσυντηρησίαν της καὶ τὴν πολιτικήν της ἀποκατάστασιν—δὲν δύναται ἑπομένως ἢ δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐπικρατήσῃ ποσοτικῶς εἰς τὸν κόσμον, πρέπει νὰ ἀναδειχθῇ ποιοτικῶς. Ποιοτικῶς δὲ ἀναδεικνύεται ἕνα ἔθνος μὲ τὸν πολιτισμόν του. Ἔχει καὶ ἱστορικῶς καὶ δυναμικῶς ἰδιόν της πολιτισμὸν ἡ Ἑλλην. φυλή, μᾶλλον ἀνατολικὸν ἢ δυτικόν, πάντως ὅμως ἀνεξάρτητον ἀμφοτέρων, καὶ αὐτὸν τὸν πολιτισμὸν πρέπει νὰ εὑρεθοῦν ἢ νὰ δημιουργηθοῦν κατάλληλοι συνθῆκαι διὰ νὰ τὸν φανερώσῃ πλήρως.

Αὐτὴν τὴν τάσιν πρέπει ἑκάστοτε τὸ σημερινὸς πολιτικὸς νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς τὸ ἔθνος διὰ τῆς πολιτικῆς του, ὅσον ἐκ τῆς πολιτικῆς ἐν γένει ἐξαρτᾶται τοῦτο.

Α'.

Ἡ πολιτικὴ ἀνεξαρτησία ἢ ἕνωσις τῆς φυλῆς, μετὰ ἢ ἄνευ ἐνδιαμέσων σταδίων, ἡμιαυτονόμων ἢ αὐτονόμων κρατῶν, ἐπιβάλλει τὴν ὕπαρξιν προδιαγεγραμμένου σχεδίου ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, μὲ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀκριβῶς ἦτοι τὴν πολιτικὴν ἕνωσιν τῆς φυλῆς (ὄχι δὲ ἰμπεριαλιστικὰ σχέδια) καὶ μὲ ὄργανα καὶ μέσα,

1) τὴν διατήρησιν στρατοῦ καὶ στόλου—στρατιωτικὴ πολιτικὴ τοῦ κράτους κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἁρμοδίων εἰδικῶν εἰς τὰ τεχνικὰ ζητήματα

2) Χρῆμα—οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ κράτους.

3) Ὀργάνωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικήν.

Τὸ σχέδιον τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς θὰ διακρίνῃ τὰ ἀπώτερα σκοπούμενα ἀπὸ τὰ ἀμεσώτερα, θὰ προδιαγράψῃ τὰς ὀργανώσεις, οἵτινες διὰ νὰ φθάσουν εἰς ἀποτελέσματα, θὰ χρειάζωνται μακροχρόνιον, ἐπίμονον καὶ συστηματικὴν ἐργασίαν, καὶ θὰ προϋποθέτῃ καὶ νομοθετήματα, ἀλλὰ καὶ θέλησιν πρὸς καταρτισμὸν ὑπηρεσίας ἐξωτερικῆς, ἀξίας τοῦ ὀνόματος.

Ὡς πρὸς τοὺς συνδυασμοὺς μὲ ἄλλα κράτη, ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψει ὅτι δὲν εἶνε μόνιμοι, σταθεροὶ καὶ ἀναλλοίωτοι εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, πιστεύομεν ὅτι, ἐφόσον διαρκεῖ ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος καὶ διὰ πολὺν ἀκόμη χρόνον κατόπιν, χωρὶς νὰ εἴμεθα προκλητικοὶ πρὸς καμμίαν Μ. Δύναμιν, τοὐναντίον ἔχοντες σχέσεις ἀγαθὰς μὲ ὅλας, συμφέρει νὰ εὑρισκώμεθα ἐγγύτερον πρὸς τὴν ὁμάδα τῶν Δυνάμεων εἰς ἣν ἀνήκουν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, ὅτι ἐντούτοις δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν μετ' αὐτῶν τὴν καταστροφὴν τῆς Τουρκίας ἐντὸς ἐὰν βλέπωμεν αὐτὴν συντελουμένην καὶ ἄνευ ἡμῶν, ὅτι συντρέχουσῶν καὶ τῶν καταλλήλων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν συνθηκῶν δὲν ἀποκλείεται εἰς τινα στάσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἀγῶνος νὰ μετάσχωμεν αὐτοῦ, ἵνα κτυπηθῇ ἡ Βουλγαρία καὶ λάβωμεν μέρος εἰς τὸ συνέδριον τῆς εἰρήνης ὅτι ἐπειδὴ ἡ εἰρημένη ὁμὰς τῶν Δυνάμεων περιλαμβάνει καὶ κράτη, ὧν τὰ συμφέροντα συγκρούονται πρὸς τὰ ἰδικά μας, ἐπιβάλλεται νὰ ἐπωφεληθῶμεν τῆς περιστάσεως τῆς συμπράξεώς μας μὲ τὴν ὁμάδα ταύτην, ἵνα κανονίσωμεν τὰς σχέσεις μας καὶ πρὸς αὐτὰ τὰ κράτη.

Βραδύτερον δυνάμεθα νὰ ἐπιδιώξωμεν σύμπραξιν μετὰ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Τουρκίας διατηροῦντες καὶ τὴν μετὰ τῆς Σερβίας βαλκανικὴν μας συμμαχίαν. Τῆς πρὸς τὴν Τουρκίαν προσεγγίσεως θὰ τεθῇ ὡς προϋπόθεσις ἀναγκαία, ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἐκδιωχθέντων Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν καὶ ἡ παῦσις τῶν διωγμῶν (θέματα καὶ ἀπὸ τοῦδε διαπραγματεύσιμα). Δὲν θὰ κωλύσωμεν τὴν σύστασιν ἀλβανικοῦ κράτους βορείως τῶν συνόρων τῆς Β. Ἠπείρου, τοὐναντίον θὰ βοηθήσωμεν εἰς τοῦτο, ἐργαζόμενοι διηνεκῶς διὰ τὴν Ἑλληνοαλβανικὴν προσέγγισιν καὶ σύμπραξιν ὑπὸ οἱονδήποτε τάσιν. Θὰ συνηγορήσωμεν ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἀρμενίας.

Ὡς γνώμονα εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος τὰ συμφέροντά του εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ προπάντων εἰς τὴν τώρα Βουλγαρικὴν Θράκην καὶ τὴν Τουρκίαν, διότι ἐκεῖ ἀπομένει τὸ μεγαλείτερον μέρος ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ. Πρέπει νὰ ἐπιδιώκωμεν, τὸ ὀλιγώτερον τὴν ἐξαφάνισιν εἰς αὐτὸν ὅρων ζωῆς ἀνέτου ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς ἐθνικῆς του ὑποστάσεως.

Μεγάλη ἀνάγκη ἐπίσης εἶναι ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμὸς νὰ ὀργανωθῇ κοινοτικῶς καὶ οἰκονομικῶς, οὕτως ὥστε ἡ ἐθνικὴ του συνείδησις νὰ μὴ συντηρῆται μόνον ἀπὸ αἰσθηματικοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ συμφεροντολογικοὺς καὶ μάλιστα ἀπ' αὐτούς. Δὲν χρειάζονται μόνον σχολεῖα, ἐκκλησίαι, νοσοκομεῖα, κοινότητες καὶ ἐφημερίδες, ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὴ ἐξάρτησις ἀπὸ τὸ κέντρον, προπάντων δὲ αὐτή. Νὰ γίνουν Ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις καὶ συναιρισμοὶ μὲ κέντρον τὴν Ἑλλάδα καὶ μὲ ἀκτῖνα τὸν Ἑλληνισμόν. Νὰ δημιουργηθῇ τακτικὴ ὑπηρεσία διὰ τὴν προστασίαν τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, συνισταμένην καὶ ὀργανωμένην, ὅπου τὸ ἀτομικὸν συμφέρον νὰ θεραπεύεται. Νὰ ληφθῇ πρόνοια, ὅπως διὰ τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ διαδίδωνται τὰ Ἑλληνικὰ προϊόντα εἰς τρόπον ὥστε πᾶς Ἕλλην εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νὰ ἦνε οἱονεὶ πράκτωρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου.

Νὰ ἱδρυθοῦν ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια μεταξὺ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μεταξὺ ξένων κρατῶν καὶ Ἑλλάδος.

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Εἷς κομψὸν καὶ φιλοκάλως τετυπωμένον εὐκόμιστον δὲ τεῦχος ἐξεδόθη ἀπάνθισμα τῶν πλουσιωτέρων Ἑλληνικῶν παροιμιῶν κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν τῆς λέξεως τῆς κυριαρχούσης παρ' ἑκάστῃ ἐννοίας ὡς ἀπότοκον τῆς προηγηθείσης λαμπρᾶς ἐργασίας του ἐπὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἰδιωτισμῶν καὶ φράσεων, χρησιμώτατον εἰς πάντα Ἕλληνα ἢ ξένον θέλοντα νὰ γνωρίζῃ τὴν θυμοσοφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τιμᾶται σελλινίου.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΔΑΝΙΑΝ

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΣΙΔΙΚΟ

Ἐκ τῶν «Τάϊμς».

(Συνέχεια).

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΟΣ ΑΥΣΤΗΡΩΣ

Ἡ κατάστασις τοῦ καιροῦ τώρα γένετο δυσμενής, τῶν σκαφῶν μας ἐν περιγράμματι προβαλλομένων ἐπὶ διαυγοῦς ὁρίζοντος πρὸς δυσμάς, ἐνῷ τὰ ἐχθρικὰ σκάφη κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἠμαυρώθησαν ὑπὸ τῆς ὁμίχλης, ἐκ διαλειμμάτων μόνον διακρινόμενα σαφῶς. Ἡ κατάστασις αὕτη διήρκεσε μέχρισοῦ περιεκάμψαμεν τὴν ἐμπροσθοφυλακήν του περὶ τὴν 6 μ.μ. Μεταξὺ τῆς ὄης καὶ τῆς ὄης μ. μ. ἡ ἐνέργεια ἐξηκολούθησε πρὸς τὴν βορείαν διεύθυνσιν, τῆς ἀποστάσεως βολῆς οὔσης περὶ τὰς 14,000 ὑάρδας. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὁ ἐχθρὸς ὑπέμενεν αὐστηρὰν τιμωρίαν, καὶ ἐν τῶν καταδρομικῶν του γραμμῆς ἐγκατέλιπε τὴν γραμμὴν ἐν πολὺ κακῇ καταστάσει.

Τοῦτο περιῆλθεν εἰς τὴν προσωπικὴν παρατήρησίν μου καὶ ἐπεβεβαιώθη ὑπὸ τῆς «Βασιλικῆς Πριγκιπίσσης» (*Princess Royal*) καὶ τοῦ «Τίγρις» (*Tiger*). Καὶ ἄλλα ἐχθρικὰ σκάφη ἔδειξαν ὡσαύτως σημεῖα αἰξούσης βλάβης. Τῇ 5. 5′ μ.μ. τὸ «Ὄνσλω» καὶ τὸ «Μόρεσπυ» ἄτινα εἶχον ἑνωθῇ μετὰ τῆς μοίρας καταδρομικῶν γραμμῆς ἔλαβον θέσιν δεξιᾷ τοῦ «Λέοντος». Τῇ 5. 10′ μ. μ. τὸ «Μόρεσπυ», εὑρισκόμενον 2 σημεῖα πρὸ τοῦ ρυμοῦ τοῦ ἡγουμένου ἐχθρικοῦ σκάφους ἔβαλε μίαν τορπίλλην κατὰ πλοίου ἐκ γραμμῆς του. Μετὰ ὀκτὼ λεπτὰ παρεκινήρησε κύπημα διὰ τορπίλλης ἐξ οὗ ἐρρίφθη ὅτι ἦτο τὸ ἕκτον σκάφος τῆς γραμμῆς. Τὸ «Μόρεσπυ» τότε ἔπλευσε μεταξὺ τῶν γραμμῶν, ἵνα καθορίσῃ τὴν περιοχὴν τοῦ καπνοῦ καὶ ἠνώθη μετὰ τοῦ «Τσάμπιον». Εἰς ἐπιβεβαίωσιν τούτων, ὁ «Ἄφοβος» (*Fearless*) ἀναφέρει ὅτι εἶδε μέγα ἐχθρικὸν σκάφος, σοβαρῶς ἐν πυρὶ τῇ 5. 10′ μ.μ. καὶ μικρὸν ὕστερον ὑπερμέγεθες νέφος καπνοῦ καὶ ἀτμοῦ.

Τῇ 6. 35′ μ.μ. ὁ πλοῦς ἡμῶν ἦτο Β.Β.Α. καὶ ἡ ὑπολογιζομένη θέσις τοῦ Στόλου γραμμῆς Β. 16 Λ. καὶ οὕτω ἐπλέομεν βορειανατολικῶς, τηροῦντες τὴν ἀπόστασιν βολῆς τοῦ ἐχθροῦ εἰς 14,000 ὑάρδας. Ἔπλεεν οὗτος βαθμαίως πρὸς ἀνατολάς, δεχόμενος αὐστηρὰν τιμωρίαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς γραμμῆς του, καὶ πιθανῶς ἐνεργῶν ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ληφθείσῃ παρὰ τῶν ἐλαφρῶν καταδρομικῶν, ἅτινα ἐθεάθησαν συμπλακέντα πρὸς τὴν τρίτην Μοῖραν καταδρομικῶν γραμμῆς. Πιθανῶς παρῆσαν ὡσαύτως καὶ Ζέππελιν.

Τῇ 5. 50′ μ. μ. Βρεττανικὰ καταδρομικὰ ἐθεάθησαν ἀριστερᾷ (*port bow*) καὶ τῇ 5. 56′ μ.μ. τὰ ἡγούμενα θωρηκτὰ τοῦ Στόλου γραμμῆς, πλέοντα 5 μίλια βορείως. Μετέβαλον ὅθεν διεύθυνσιν πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἐπροχώρησα μετὰ τῆς μεγίστης ταχύτητος. Τοῦτο περιέστειλε τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ εἰς 12,000 ὑάρδας. Εἶχον ἀγγείλει πρὸς ὑμᾶς ὅτι τὰ ἐχθρικὰ καταδρομικὰ γραμμῆς διηυθύνθησαν νοτιανατολικῶς. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τρία μόνον ἐχθρικὰ καταδρομικὰ γραμμῆς ἦσαν ὁρατά, ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἀκολουθούμενα ὑπὸ θωρηκτῶν τοῦ τύπου «Καίνιγ».

ΤΟ «ΟΝΣΛΩ» ΚΑΙ ΤΟ «ΤΗΦΕΝΤΕΡ»

Περὶ τὴν 6. 5′ μ. μ., ὅτε τὸ «Ὄνσλω», εὑρίσκετο εἰς τὴν συμπεπλεγμένην πρύμναν τοῦ «Λέοντος», ἐθεάθη ἐχθρικὸν ἐλαφρὸν καταδρομικὸν εἰς ἀπόστασιν 6,000 ὑαρδῶν ἀφ' ἡμῶν πειρώμενον προφανῶς νὰ ἐπιτεθῇ διὰ τορπιλλῶν.

Τὸ «Ὄνσλω» ἐπλησίασε καὶ συνεπλάκη πρὸς αὐτό, βάλλον 58 σφαίρας ἐξ ἀποστάσεως 4,000—5,000 ὑαρδῶν σημειώσαν δεδιαπιστώτατα κτυπήματα. Τὸ «Ὄνσλω» ἔπειτα ἐπλησίασε τὰ ἐχθρικὰ καταδρομικὰ γραμμῆς, καὶ ἐδόθησαν διαταγαὶ ὅπως ριφθῶσι πᾶσαι αἱ τορπίλλαι. Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρασεβλήθη κατὰ τὸ μέσον ὑπὸ μεγάλης ὀβίδος, ὥστε μόνον μία τορπίλλη ἐρρίφθη· φρονῶν ὅτι ἐβλήθησαν πᾶσαι αἱ τορπίλλαι τὸν 6 Κυβερνήτης ἤρξατο ὑποχωρῶν βραδέως. Πληροφορηθεὶς ὅμως ὅτι εἶχεν ἀκόμη τρεῖς τορπίλλας, ἐπλησίασε πρὸς τὸ ἐλαφρὸν καταδρομικὸν πρὸς ὃ πρότερον συνεπλάκη καὶ ἐτορπίλισεν αὐτό. Ἐφάνη τότε ὁ Στόλος γραμμῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ αἱ ὑπολειπόμεναι τορπίλλαι ἐρρίφθησαν κατ' αὐτοῦ καὶ πρέπει νὰ διεπέρασαν τὴν ἐχθρικὴν ὁλκόν. Ἔπειτα βολὴ ἔκαμε τὸ «Ὄνσλω» νὰ σταματήσῃ.

Τῇ 7. 15′ μ. μ. τὸ «Τηφέντερ», οὗτινος ἡ ταχύτης εἶχε περιορισθῇ εἰς 10 κόμβους, πλέον πρὸς τὴν μὴ συμπλακεῖσαν πλευρὰν τῶν καταδρομικῶν γραμμῆς, ὑπὸ ὀβίδος, ἥτις εἶχε βλάψῃ τὸν πρόσθιον λέβητά του, ἐπλησίασε τὸ «Ὄνσλω» καὶ τὸ ἐρρυμούλκησε. Ἔπειτον πέριξ αὐτὸν ὀβίδες κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, ἥτις, ὅμως συνετελέσθη ἐπιτυχῶς. Διαρκοῦντος τοῦ σφοδροῦ καιροῦ τῆς ἐπελθούσης νυκτὸς ἡ ρυμούλκησις δὶς διεκόπη καὶ δὶς ἀποκατεστάθη. Ἀμφότερα ἠχωνίζοντο ὅμοῦ μέχρι τῆς 1 μ. μ. τῆς 1ης Ἰουνίου, ὅτε τὸ «Ὄνσλω» ἐρρυμουλκήθη.

Θεωρῶ τὰς πράξεις τῶν δύο τούτων ἀντιτορπιλλικῶν γενναίας εἰς τὸ ἔπακρον, καὶ συνιστῶ τὸν ὑποπλοίαρχον *Ἡ. Β. Τοvey*, τοῦ «Ὄνσλω» καὶ τὸν ὑποπλοίαρχον Σ. Ρ. Πάλμερ τοῦ «Τηφέντερ» εἰς ἰδιαιτέραν διάκρισιν. Τὸ «Ὄνσλω», ἦτο πιθανῶς τὸ ἀναφερθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπναυάρχου Λιοικητοῦ τῆς 3ης Μοίρας ἑλαφρῶν Καταδρομικῶν ὡς ἑξῆς:

«Ἐνταῦθα ὀφείλω νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν τὴν δρᾶσιν ἑνὸς ἀντιτορπιλλικοῦ (ἀγνώστου ὀνόματος) τὸ ὁποῖον παρεπλεύσαμεν ἐν κακῇ καταστάσει ἀμέσως μετὰ τὴν 6 μ. μ. Ἠδύνατο προφανῶς ν' ἀγωνισθῇ πάλιν ἐμπρός, καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὸ «Δέρφλιγγερ» ἵνα ἐπιτεθῇ κατ' αὐτοῦ.»

ΕΦΟΔΟΣ ΤΟΥ ΘΩΡΗΚΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΙΣΟΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΣΕΣΤΕΡ

—Αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ θωρηκτοῦ Στόλου καὶ τῆς Μοίρας τῶν Καταδρομικῶν γραμμῆς.

Ἐπὶ τῇ ληφθείσῃ πληροφορίᾳ ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἐθεάθη, ὁ Βρεττανικὸς Θωρηκτὸς Στόλος, μετὰ τῆς συνοδευούσης αὐτὸν δυνάμεως καταδρομικῶν καὶ ἀντιτορπιλλικῶν, ἐπέπλευσε μεθ' ὅλης τῆς ταχύτητος ΝΑ. διὰ Ν. πορείας ἵνα πλησιάσῃ τὸν Στόλον καταδρομικῶν γραμμῆς.

Κατὰ τὰς δύο πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Θωρηκτοῦ Στόλου ὥρας εἰς τὴν σκηνὴν αἱ ἱκανότητες περὶ τὸν ἀτμὸν τῶν παλαιοτέρων θωρηκτῶν ἐδοκιμάσθησαν αὐστηρῶς. Μεγάλη τιμὴ ὀφείλεται εἰς τὰ διμερίσματα τοῦ μηχανοστασίου διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν, ὡς πάντοτε, ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν κλῆσιν, ἅπαντος τοῦ Στόλου τηροῦντος ταχύτητα ἀνωτέραν τῶν δοκιμασθεισῶν ταχυτήτων παλαιοτέρων τινῶν πλοίων.

Ἡ τρίτη μοῖρα καταδρομικῶν γραμμῆς, διοικουμένη ὑπὸ τοῦ ὑπναυάρχου ἐντιμ. Ὡραίου Α. Κ. Χοῦδ *C.B. M.V.O., D.S.C.*, ὅστις προηγεῖτο τοῦ Θωρ. Στόλου, διετάχθη νὰ ἐνισχύσῃ τὸν Σὲρ Λαβὶδ Πήττυ, τῇ 5. 30′ μ.μ., ἡ μοῖρα αὕτη εἶδε λάμψεις κανονιοβολῶν καὶ ἤκουσε κρότον τηλεβόλων πρὸς τὸ νοτιοδυτικόν. Ὁ ὑπναύαρχος Χοῦδ ἀπέστειλε τὸ «Τσέστερ» (ὑπὸ πλοίαρχον τὸν Ροβέρτον Ν. Λῶσον) πρὸς ἀνίχνευσιν καὶ τὸ πλοῖον τοῦτο συνεπλάκη πρὸς τρία ἢ τέσσαρα ἐχθρικὰ ἐλαφρὰ καταδρομικὰ περὶ τὴν 5. 45′ μ.μ. Ἡ συμπλοκὴ διήρκεσε περὶ τὰ εἴκοσι λεπτά, καθ' ἣν περίοδον ὁ πλοίαρχος Λῶσον ἐχειρίσθη τὸ πλοῖον του μετὰ μεγάλης δεξιότητος ἐναντίον μεγάλων δυοχερειῶν καὶ καίτοι τὸ πλοῖον ὑπέφερε σημαντικὰς ἀπωλείας, οἱ

συμπλοκῆς ταύτης ἐγένετο ἡ βύθισις τοῦ «Σιάρκ».

Τῇ 6 μ. μ πλοῖα, ὕστερον εὑρεθέντα ὅτι ἦσαν ἡμέτερα καταδρομικὰ γραμμῆς, ἐθεάθησαν ὑπὸ τοῦ «Μάλπρωφ» πρὸ τοῦ δεξιοῦ τοῦ θωρηκτοῦ στόλου.

Ταὐτοχρόνως ὁ Ἀντιναύαρχος Διοικητὴς τοῦ Στόλου Καταδρομικῶν γραμμῆς τῇ 6. 14 μ. μ. μοὶ ἀνέφερε την θέσιν τοῦ ἐχθρικοῦ θωρηκτοῦ στόλου.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ὅτε ὁ θωρηκτὸς στόλος συνήντα τὰ καταδρομικὰ γραμμῆς καὶ τὴν ὑπ' αὐτὰ θωρηκτὴν Μοῖραν, μεγάλης προσοχῆς καὶ ἀνάγκη ὅπως ἐξακριβώσωμεν μήπως ἡμέτερα σκάφη ἐκληρίθωσιν ὡς ἐχθρικά.

Ἐσχημάτισα τὸν θωρηκτὸν στόλον εἰς γραμμὴν μάχης ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Σὶρ Δαβὶδ Πῆττυ, καὶ κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν οἱ στόλοι συνεπλάκησαν. Ὁ Σὶρ Δαβὶδ Πῆττυ ἐν τῷ μεταξὺ παρέταξε τὰ καταδρομικὰ γραμμῆς ἔμπροσθεν τοῦ θωρ. στόλου.

Τῇ 6. 16′ μ. μ. τὸ «Ἄμυνα» καὶ ὁ «Πολεμιστὴς», ἐθεάθησαν διερχόμενα μεταξὺ τοῦ Βρεττανικοῦ καὶ τοῦ Γερμανικοῦ θωρηκτοῦ στόλου ὑπὸ λίαν σφοδρὸν πῦρ. Ἡ «Ἄμυνα» ἐξηφανίσθη, καὶ ὁ «Πολεμιστὴς» μετεβλήθη ἀλίαθεν ὡς ἀνίκανος.

Εἶνε πιθανὸν ὅτι ὁ Σὶρ Ροβέρτος Ἄρπουθνοτ, (διοικῶν μίαν μοῖραν τοῦ θωρηκτοῦ στόλου) κατὰ την συμπλοκήν του πρὸς τα ἐχθρικὰ ἑλαφρα καταδρομικὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως συμπληρώσῃ την καταστροφήν των, δὲν ἀντελήφθη την προσεγγισιν τῶν μεγάλων ἐχθρικῶν σκαφῶν, ἕνεκα τῆς ὁμίχλης, μεχρισοῦ εὑρέθη εἰς ἐγγὺς προσέγγισιν πρὸς τὸν κύριον στόλον, καὶ πρὶν δυνηθῇ νὰ ἀποσύρῃ τα πλοῖά του, κατελήφθησαν ὑπὸ σφοδροῦ πυρὸς καὶ ἐτεθησαν ἐκτὸς μάχης. Δὲν εἶνε γνωστὸν μόνον ὁ «Μέλας Πρίγκηψ» τῆς αὐτῆς μοίρας ἐρρυθισθη, εἶχε ληφθῇ ὅμως σημεῖον ἀνυρμάτου ἐξ αὐτοῦ τῇ 8η καὶ 9η μ. μ.

Ἡ Πρώτη θωρηκτὴ Μοῖρα συνεπλάκη κατὰ τὴν ἀνάπτυξίν της, τοῦ Ἀντιναυάρχου ἀρξαμένου πυρος τῇ 6. 17′ μ. μ. κατά τινος θωρηκτοῦ τύπου «Καΐζερ». Αἱ ἄλλαι θωρηκταὶ Μοῖραι, αἵτινες ἔβαλλον πρότερον κατά τινος ἐχθρικοῦ ελαφροῦ καταδρομικοῦ, ἤρχισαν πῦρ τῆς 6. 30′ μ.μ. κατὰ θωρηκτῶν του τύπου «Καΐνιχ».

Τῇ 6. 6′ μ. μ. ὁ Ὑποναύαρχος Διοικητὴς τῆς Πέμπτης Θωρηκτῆς Μοίρας, ἐν συνοδείᾳ τότε μετὰ τῶν καταδρομικῶν γραμμῆς, εἶχε παρατηρήσει τὸ δεξιὸν μέρος τῆς μοίρας τῆς πτέρυγος τοῦ θωρηκτοῦ στόλου ἀριστερᾷ τοῦ «Πρίγμ» καὶ ἡ πρώτη πρόθεσις τοῦ Ὑποναυάρχου Εὔαν Θωμᾶ ἦτο νὰ σηματίσῃ ἔμπροσθεν τοῦ λοιποῦ θωρηκτοῦ στόλου, κατανοήσας ὅμως τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀναπτύξεως ἠναγκάσθη νὰ σχηματίσῃ πρὸς τὴν πρύμνην, χειρισμόν, ὅστις ἐξετελέσθη καλῶς ὑπὸ τῆς μοίρας ὑπὸ τὸ σφοδρὸν τοῦ ἐχθρικοῦ θωρηκτοῦ στόλου. Ἀτύχημά τι ἐις τὸν μηχανισμὸν τοῦ πηδαλίου ἔκαμε τὸ πηδάλιόν του νὰ συστραφῇ προσωρινῶς καὶ νὰ κατευθύνῃ τὸ πλοῖον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς γραμμῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐκτυπήθη πολλάκις.

Εὐφυὴς χειρισμὸς ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Πλοίαρχον Ἐδ. Μ. Φίλλποτς, νὰ ἐξαγάγῃ τὸ σκάφος του ἀπὸ φοβερὸς πως θέσεως.

ΕΧΘΡΙΚΑ ΣΚΑΦΗ ΣΤΑΘΕΡΩΣ ΠΛΗΤΤΟΜΕΝΑ

Ἕνεκα κυρίως τῆς ὁμίχλης, ἐν μέρει ὅμως τοῦ καπνοῦ, ἦτο δυνατὸν νὰ βλέπωμεν μόνον ὀλίγα πλοῖα κατὰ καιροὺς εἰς τὴν ἐχθρ. γραμμὴν τῆς μάχης.

Ἡ ἐνέργεια μεταξὺ τῶν θωρηκτῶν στόλων διήρκεσε μετὰ διαλειμμάτων ἀπὸ τῆς 6. 17′ μ.μ. μέχρι τῆς 8. 20′ μ.μ. ἐξ ἀποστάσεων μεταξὺ 9,000 καὶ 12,000 ὑαρδῶν, καθ' ὃν χρόνον ὁ Βρεττανικὸς Στόλος ἔκαμε μεταβολὴς διευθύνσεως ἀπὸ Ν.Α. διὰ Α. πρὸς Δ. ἐν τῇ προσπαθείᾳ ὅπως πλησιάσῃ. Ὁ ἐχθρὸς σταθερῶς ἔφευγε βάλλων ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν ἐπιθέσεων ἀντιτορπιλλικῶν καὶ διαφραγμάτων καπνοῦ ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Βρεττανικοῦ πυρὸς ἐγενειο αἰσθητὸν καὶ ἡ ἀλλαγὴ διευθύνσεων εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ φέρῃ τὸν Βρεττανικὸν Στόλον (ὅστις ἦρχισε τὴν ἐνέργειαν εἰς θέσιν, πλεονεκτοῦσαν εἰς τὴν πρῶραν τοῦ ἐχθροῦ) κατὰ ἓν τέταρτον ἀπὸ της ἐχθρικῆς γραμμῆς τῆς μάχης, ἀλλὰ σύναμα ἔθεσεν ἡμᾶς μεταξὺ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῶν βάσεών του.

Τῇ 6. 55′ μ.μ. ὁ «Σιδηροῦς Λόξξ» παρέπλευσε τὸ ναυάγιον τοῦ «Ἀνικήτου» μετὰ τοῦ «Πάτζερ» ἱσταμένου παρ' αὐτόν.

Κατὰ τὰς βραχείας πως περιόδους, καθ' ἃς τῆς Ἀνοικτῆς Θαλάσσης ὁ Στόλος ἦτο ὁρατὸς διὰ μέσου τῆς ὁμίχλης, καὶ δραστικὸν πῦρ ἐτηρεῖτο ὑπὸ τῶν θωρηκτῶν καὶ τῶν καταδρομικῶν γραμμῆς τοῦ Μεγάλου Στόλου, μοὶ ἐπροξένουν μεγάλην εὐχαρίστησιν, καὶ τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα ἐφαίνοντο κυπούμενα σταθερῶς, ὧν τινα ἐθεάθησαν ὁρμῶντα ἔξω τῆς γραμμῆς καὶ ἐν τέλει ἓν τούτων νὰ βυθίζεται. Ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ πυρὸς παρὰ τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην δὲν ἦτο ἀποτελεσματική, καὶ ἡ προξενηθεῖσα εἰς τὰ πλοῖά μας ζημία ἦτο ἀσήμαντος.

ΙΔΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΙΤΙΟΥ Κ^ΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΜΕΤΑΞΑΚΗ

Παραδίδομεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν παρὰ πόδας λίαν χαρακτηριστικὴν ἐπιστολὴν τοῦ Π. Μητροπολίτου κ. **Μελετίου Μεταξάκη.**

Ἐν Λάρνακι τῇ 20 Ἰουλίου, 1916.

Κύριε Καταλᾶνε,

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ χθεσινοῦ «Κύπρ. Φύλακος» ἐσκέφθην ὅτι ἔχω νὰ ἐπιτελέσω ἕνα καθῆκον, νὰ ἀποπειραθῶ νὰ συγκρατήσω τὴν χεῖρα σου ἐκτεινομένην, αὐθις τολμηρῶς μετὰ δαυλοῦ εἰς νέαν πυρτιδαποθήκην τῶν παθῶν.

Τὸ ὅτι ἐπαναλαβεῖν τὸ αὐτὸ ἔγκλημα θὰ σὲ ἀπεστέρει πάσης ἐπιεικείας. Ἐνθυμεῖσαι καλῶς τί σοι εἶπεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅταν ἠθέλησες νὰ τοῦ εἰπῇς ὅτι τὸν ἔκαμες Ἀρχιεπίσκοπον. Σοῦ εἶπε τότε: καὶ ἀγνοεῖς λοιπὸν ὅτι θὰ ἦμην Ἀρχιεπίσκοπος ἀπὸ τὸ α′ ἔτος, ἂν δὲν εἶχα τὸ ἀτύχημα νὰ ἦσαι ὑποστηρικτής μου;

Οἱ λόγοι αὐτοὶ ἀνταποκρίνονται πλήρως πρὸς τὴν ἀλήθειαν· τὴν φλόγα τῶν παθῶν τὴν ἤναψεν ἡ γραφίς σου. Τώρα ἐπιχειρεῖς νὰ ἐπαναλάβῃς τὸ ἴδιον· τὸ ἔγκλημά σου τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ μείνῃ ἀσυγχώρητον.

Δὲν γνωρίζεις κἂν, ἐὰν ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ γείνω Ἀρχιεπίσκοπος, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἀκόμη διέρχομαι στάδιον ἀναποφάστιστον, ὡς γνωρίζουσι πάντες οἱ κοινολογήσαντές μοι περὶ τούτου, ἠνοιξας πῦρ διαβολῆς, συκοφαντίας καὶ ὕβρεως ἐναντίον μου.

Ὡς πρὸς τὰς ὕβρεις βεβαίως δὲν θὰ νομίσω ἐμαυτόν ποτε ὑβρισθέντα ὑπὸ σοῦ. Ὡς πρὸς δὲ τὰς διαβολὰς καὶ τὰς συκοφαντίας γνωρίζεις ἤδη τίνων νομίμων μέσων ποιοῦμαι χρῆσιν προκειμένου περὶ σοῦ.

Ὅ,τι ὅμως μὲ ἐμβάλλει εἰς ἀνησυχίαν εἶνε τὸ πάθος τὸ ὁποῖον ἡ γραφίς σου θὰ ἐξεγείρῃ παρ' ἐκείνοις. Οὗτινες δὲν μὲ νομίζουσιν ἄξιον τῶν ὕβρεών σου. Ἤδη ἔχω τὰς πρώτας ἐκδηλώσεις καὶ συλλογίζομαι πόσου κακοῦ εἶμπορεῖ νὰ γείνῃ ἐκ νέου πρόξενος ἡ ἄνευ ὁρίων λογικῶν ἐμπάθειά σου.

Δὲν ἐνδιαφέρομαι πόσῳ εἰς ποῖον θὰ δώσῃς τὴν ὑποστήριξίν σου. Δὲν ἐνδιαφέρομαι πόσῳ δι' ὅσα θὰ γράψῃς δι' αὐτὸν εὔφημα πρὸς ἐξύψωσίν του. Εἶνε δικαίωμά σου νὰ παραστήσῃς ἄγγελον ἐπὶ τῆς γῆς ἁδέζοντα τὸν ὑποψήφιόν σου ἢ τοὺς ὑποψηφίους σου. Ἐπὶ ταύτης κατευθύνσεως οὐδεμία θὰ προκληθῇ ἐμπάθεια. Δημοσιογραφικὴ ὅμως ἐπίθεσις ἐναντίον μου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι εὑρίσκονται ἄνθρωποι φρονοῦντες καὶ λέγοντες ὅτι εἶνε ἄξιος διὰ τὸν χηρεύοντα Φρόνον καὶ ὁ Κιτίου καὶ ἐπίθεσις ἐμπαθὴς καὶ συκοφαντικὴ δὲν δύναται ἢ νὰ ἔχῃ τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀνωτέρω διέγραψα.

Ἐξετέλεσα ὅπερ ἐνόμισα καθῆκον μου.

Χαίροις

Ὁ Κιτίου Μελέτιος.

Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην δημοσιεύομεν ὡς ἀναγομένην εἰς ὑπόθεσιν δημοσίου διαφέροντος, καὶ ὁ γράψας οὐδεμίαν ποιεῖται ἐπιφύλαξιν τοῦ ἰδιωτικοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς, τὸ ὑβριστικὸν ἄλλως τε ὕφος αὐτῆς ἀπαλλάσει ἡμᾶς πάσης ἐπιφυλάξεως πρὸς τὸν γράψαντα.

Ἐν πρώτοις θὰ συνομολογήσῃ μεθ' ἡμῶν πᾶς ἀμερόληπτος ἀναγνώστης ὅτι ὅσα σχετικὰ διελήφθησαν ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι» τῆς 12ης καὶ τῆς 19ης λήγοντος οὐδεμίαν παρέχουσιν ἀφορμὴν εἰς τὸν Ἅγ. Κιτίου εἰς τοιαύτην ὕβριν καὶ βιαιοπάθειαν καθ' ἡμῶν, ἀναξίαν δὲ οὐχὶ Ἀρχιερέως ἀλλὰ καὶ ἁπλοῦ χριστιανοῦ. Πόσον ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀντιτίθεται πρὸς τὴν θείαν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτινος ὁ Ἅγ. Κιτίου εἶνε τεταγμένος κῆρυξ καὶ μυσταγωγός, κατανοεῖ καὶ ὁ ἁπλούστερος ἀναγνώστης.

Τὸ σύνολον τῆς ἐπιστολῆς εἶνε καταφανῶς ἀντευαγγελικὸν καὶ ἀντιχριστιανικόν. τὰ καθ' ἕκαστα δὲ ἐν αὐτῇ ἀποτελοῦσι θλιβερὰν ψυχολογικὴν ἔκφανσιν.

Ἄνευ δισταγμοῦ ὁλοθέτησεν ἡ Α. Πανιερότης ἐν ψεύδει δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἔπλασεν αὐτὸ τὸν δῆθεν διάλογον μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου, ὅστις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ, διότι πάντα τὰ στοιχεῖά του εἶνε ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα, καὶ πολὺ παραδόξως ἐπὶ τηλικούτου ψεύδους ἡ Α. Πανιερότης βασισθεῖσα ἐστήριξε μίαν ἰδικήν του ἐπιβεβαίωσιν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἀληθείας. Τὸ πάθημα τοῦτο ἑνὸς ἀρχιερέως ἀφίνομεν νὰ κρίνῃ καὶ χαρακτηρίσῃ τὸ Κοινόν.

Ἐὰν ὑψηλαὶ εὐαγγελικαὶ ἀρχαὶ παρορῶνται ἐν τῇ προκειμένῃ ἐπιστολῇ ὑπὸ Ἀρχιερέως, οὐδὲν ἄπορον ὅτι παραγνωρίζονται ἐν αὐτῇ καὶ θεμελιώδεις ἀρχαὶ κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαί.

Φρονεῖ ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς ἔλεγχον ἡ ἀρχιερατικὴ πολιτεία του, πρὸς διαφώτισιν καὶ ὁδηγίαν τῆς κοινῆς γνώμης, ἣν ἄλλοι πειρῶνται νὰ παραπλανήσωσι τὸ κοινὸν περὶ αὐτῆς, καὶ πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐλέγχου τούτου προβάλλει παράδοξον ἀπειλήν.

«Ὅ,τι ὅμως μὲ ἐμβάλλει εἰς ἀνησυχίαν εἶνε τὸ πάθος τὸ ὁποῖον ἡ γραφίς σου θὰ ἐξεγείρῃ παρ' ἐκείνοις, οἵτινες δὲν μὲ νομίζουσιν ἄξιον τῶν ὕβρεών σου. Ἤδη ἔχω τὰς πρώτας ἐκδηλώσεις καὶ συλλογίζομαι πόσου κακοῦ εἶμπορεῖ νὰ γείνῃ ἐκ νέου πρόξενος ἡ ἄνευ ὁρίων λογικῶν ἐμπάθειά σου».

Ὁ ἔλεγχος τῆς πολιτείας τοῦ Ἅγ. Κιτίου χαρακτηρίζεται ὡς ὕβρις, —καὶ τοῦτο πρὸ παντὸς ἐλέγχου—καὶ ἔχει ἐπὶ ἀνυπάρκτῳ ἀφορμῇ τὰς πρώτας ἐκδηλώσεις, ἐξ ὧν προβλέπει μεγάλα κακὰ παρ' ἀνθρώπων ἀγνώστων. Τίς δὲν διαβλέπει εἰς τὰς παραδόξους δι' ἀρχιερέα ἐκφράσεις ταύτας ἀπειλὴν καὶ ἐκφοβισμὸν κατὰ τῆς ζωῆς αὐτῆς τοῦ ἀπειλουμένου, ἐπὶ τῇ ὑπονοίᾳ μόνον ὅτι θὰ ἐπεχείρει ἔλεγχον τῆς πολιτείας τῆς Α. Πανιερότητος; Πρέπει ἀρά γε νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι συμμορία τις ὠργανωμένη εἶνε ἑτοίμη νὰ θραύσῃ τὴν κεφαλὴν παντὸς τολμήσαντος νὰ ἐλέγξῃ τὴν πολιτείαν τοῦ Ἅγ. Κιτίου;

Μήπως ἀρά γε τὸ Κρητικὸν προσωπικὸν τῆς Μητροπόλεως ἔχει σκοπὸν νὰ ἐκστρατεύσῃ μὲ τὰ γκραδάτσια —διότι μόνον αὐτοὺς θὰ ἔχῃ ἀφωσιωμένους ὁ Ἅγ. Κιτίου καὶ ἔσους ἄλλους παρασίτους.—

Διαβεβαιοῦμεν τὴν Α. Πανιερότητα ὅτι αἱ ἀπειλαὶ καὶ οἱ ἐκφοβισμοί του εἶνε μάταιοι, προκειμένου περὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς πολιτείας αὐτοῦ, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ ὑποψηφιότης του εἶνε τόσον ἀσήμαντος καὶ ἀστήρικτος, ὥστε δὲν θὰ ὑπάξῃ ἀνάγκη σοβαρᾶς προσπαθείας πρὸς ἀπόκρουσιν αὐτῆς.

Ἐὰν ὅμως ἡ Πανιερότης του κολακεύεται νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ ὑποψηφιότης αὐτῆς εἶνε σοβαρὰ καὶ δύναται νὰ προκαλέσῃ δεινά, διατί νὰ παραμείνῃ ἐπὶ τοῦ ἀναποφαστίστου σταδίου περὶ ὑποψηφιότητος καὶ νὰ μὴ δηλώσῃ τὴν ἀριστικὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς πρὸς ἡ συχίαν Της περισώζουσα οὕτω καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν Αὐτῆς;

Ὁ Ἅγ. Κιτίου προβλέπει μεγάλους κινδύνους ἀπὸ τῆς ἄνευ ὁρίων λογικῆς ἐμπαθείας μας, ἥτις οὐδαμοῦ ἐκδηλοῦται εἰς τὰ κατηγορούμενα δημοσιεύματα, καὶ παρεῖδεν ἐντελῶς δημοσιεύματα ἐμπαθέστατα καὶ ἀνευλαβέστατα.

Τὴν «Ἀλήθειαν» Λεμεσοῦ δὲν ἀναγινώσκομεν, ἐντούτοις πολίτης ἔγκριτος ἐκ Πάφου ἀγανακτήσας ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν ἡμῶν δι' ἐπιστολῆς του εἰς τὸ δημοσίευμα τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος ἔχον ἐπὶ λέξεως

«Ὁ Ἅγ. Κιτίου Φ' ἀνυψώσῃ τὰ χαμαὶ κείμενα. καὶ θὰ ἐξυψώσῃ τὸ γόητρον τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας τὸ ὁποῖον κατεπέσεν ἕνεκα τῶν μετριοτήτων αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον τὸν Θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα ἀπὸ πεντηκονταετίας».

Καὶ ἐπιλέγει ὁ ἐπιστέλλων ἡμῖν:

«Τὸ ἄθροον τούτο εἶνε ἱκανὸν νὰ ἐγείρῃ κύματα κομματισμοῦ καὶ ἀντιθέσεων φανατικῶν μεταξὺ τῶν Κυπριακῶν τάξεων, οἱ ὁποῖοι σέβονται καὶ γεραίρουσι τοὺς Κυπρίους Πρωθιεράρχας, οἱ ὁποῖοι ἐποίμαναν θεοσεβέστατα καὶ ἐθνικώτατα».

Δυνάμεθα νὰ καθησυχάσωμεν τὸν φίλον ἐπιστολογράφον, διότι ὁ πρῶτος ἰσχυρισμὸς τοῦ δημοσιεύματος τούτου αἴρεται δι' ἑνὸς ἁπλοῦ ἐρωτήματος: «Ἀνύψωσεν ἀρά γε τὰ χαμαὶ κείμενα τῆς Μητροπόλεως του ὁ Ἅγ. Κιτίου ἢ ἐδημιούργησεν ἐρείπια ἐν τῷ ποιμνίῳ του;»

Ἡ ἀνευλάβεια ὅμως πρὸς τὴν μνήμην τῶν Πρωθιεραρχῶν τῆς Κύπρου καὶ ἀσέβεια πρὸς τοὺς τάφους αὐτῶν οὐδόλως ταράττει τὸν Ἅγιον Κιτίου, οὕτε διαβλέπει τυφλὴν καὶ ἐπικίνδυνον ἐμπάθειαν. Διατί δὲν διαβλέπει κινδύνους ἀπὸ τοῦ βορβόρου τῶν ὕβρεών, τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῶν πλαστογραφιῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἅγ. Κιτίου ἐν τῷ Λευκωσιατικῷ δημοσιογραφικῷ ὀργάνῳ του;

Θὰ ἀγνοῇ ἴσως ὁ Ἅγ. Κιτίου ὅτι ἐξ ὀνόματός του διαδίδονται ἀπειλητικαὶ σπερμολογίαι κατὰ πιθανοῦ ἀνθυποψηφίου του καὶ τοῦτο ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ ὡς συνηθίζει νὰ ἐκτείνεται ἡ διαβολὴ καὶ ἡ συκοφαντία, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ ἐφθόνουν καὶ μέχρις αὐτοῦ ἡ ἐπ' ὀνόματί του σατανικὴ αὐτὴ συκοφαντία, καὶ ὅμως δὲν διαβλέπει ἐντεῦθεν κινδύνους, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ ἀνωδύνων δημοσιευμάτων τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» διότι ἀποδοκιμάζει αὐτὸς δεδικαιολογημένως τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Ἅγ. Κιτίου.

Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀστηρίκτου ὑποψηφιότητος τοῦ Ἅγ. Κιτίου δὲν ὑβρίζεται ἡ μνήμη μόνον ἀπὸ χρόνων πολλῶν κεκοιμημένων ἐν Κυρίῳ Πρωθιεραρχῶν, ἀλλὰ ἐγένετο καὶ κακόβουλος χρῆσις τοῦ ὀνόματος ἐπιζώντων ἀρχιερέων, ὡς ὑποστηρικτῶν δῆθεν τῆς ἐναερίου ταύτης ὑποψηφιότητος.

Ἡ ἀνωθι ἐπιστολὴ καὶ μόνη, ἄνευ τῆς ἄλλης γνωστῆς πολιτείας τοῦ Ἅγ. Κιτίου, διδάσκει τόν. τε κλῆρον καὶ τὸν λαὸν τῆς Νήσου ταύτης, πόσον ἐπικίνδυνος θὰ ἦτο ἡ παρουσία τοῦ Πανιερωτάτου Μελετίου Μεταξάκη εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον, καὶ πόσον ἐξέως διησθάνθη τοῦτο ἡ κοινὴ γνώμη, ὁμοφώνως ταχθεῖσα ὑπὲρ τῶν δύο παχυπρίλως ἤδη κεκηρυγμένων ὑποψηφίων.

Ἐντούτοις περαίνοντες τὴν παροῦσαν ὀφείλομεν εἰς ἀπάντησιν νὰ ὑπομνήσωμεν τὸν Ἅγ. Κιτίου ὅτι μέγιστον ἄδικον ἔχει ὀργιζόμενος καὶ παραφερόμενος καθ' ἡμῶν, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ τας μετὰ πολὺ φιλικῆς παρρησίας προσπαθείας ἡμῶν ὅπως διαφωτίσωμεν αὐτὸν περὶ τῆς βαρείας ἀποστολῆς του ἐν τῷ ποιμνίῳ του ἐν ἐκτενεῖ ἰδιωτικῇ ἀλληλογραφίᾳ ἐν ἀρχῇ τῆς ποιμαντορίας του.

Ν. ΚΑΤΑΛΑΝΟΣ

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΑΙ

Εἶνε περίεργος ἀλλὰ καὶ εὐεξήγητος ὁ τόνος καὶ τὰ μέσα δι' ὧν γίνεται προσπάθεια ὅπως στηριχθῇ ἡ ἐναέριος ὑποψηφιότης τοῦ Ἅγ. Κιτίου.

Προεξοχοῦνται αἱ γνῶμαι ἀρχιερέων, πολιτευομένων, ἐμπόρων καὶ ἄλλων προσώπων ἐν ἀγνοίᾳ των ὑπὲρ τῆς ἀστηρίκτου ὑποψηφιότητος, διότι αἰσθάνονται καὶ βλέπουσιν ὅτι αὕτη στερεῖται παντελῶς βάσεως παρὰ τῷ κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τῆς Νήσου.

Πῶς δὲ ἐξιοῦται νὰ ἐπιβάλωσι τὴν μετέωρον καὶ ἀναποφάστιστον ταύτην ὑποψηφιότητα, δεικνύουσιν αἱ ἑπόμεναι γραμμαὶ τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ παρασιτικοῦ ἐγάνου τοῦ Ἅγ. Κιτίου καὶ ἀναγόμενος εἰς τὴν συνέλευσιν ἐν Πλάτρᾳ:

«Ὁμολογοῦμεν, ὅτι δυνάμεθα ν' ἀποκρούσωμεν, ὅτι ἀνεμένομεν ἀνδρικωτέραν στάσιν ἐκ μέρους τῶν ἀπαστράντων τὴν συνέλευσιν. Εἴχομεν τὴν ἀξίωσιν ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ καὶ τοὺς προτεταμένους τὸν βῆμον, ὄχι μόνον νὰ σωμασώσωσι τὸν λαὸν ὅπως ἐκλέξῃ τὸν ἄριστον διὰ τὸν θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, ἀλλὰ νὰ ὑποδείξωσι τὸν ὄντως ἄριστον. .....

Ἀναγνωρίζουσιν ἄρα οἱ εὐάριθμοι θιασῶται καὶ παράσιτοι τοῦ Ἅγ. Κιτίου τὴν καταφορὰν τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τῆς ὑποψηφιότητος αὐτοῦ τοσοῦτον ἰσχυρὰν, ὥστε νὰ κατάλογίζωσι δειλίαν εἰς τὴν ἐν Πλάτρᾳ συνέλευσιν τῶν κ. κ. βουλευτῶν καὶ Δημάρχων μὴ τολμησάντων ν' ἀντιμετωπίσωσιν αὐτήν, καὶ ἀξιοῦσιν οἱ παράσιτοι νὰ στηρίξωσι τὸν πάτρωνά των ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν πολιτευομένων δηλ. ἐπὶ τῶν κομμάτων, τὸν δὲ λαὸν θεωροῦσιν ἀνίκανον νὰ ἔχῃ γνώμην περὶ τῶν ἀρχόντων του.

Δὲν ἀναλογίζονται ὅμως ὅτι ἡ ἀνάμειξις τῶν πολιτευομένων εἰς τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου θὰ συνεπήγετο ἀσφαλῶς σφοδρὸν πάλιν καὶ μακρὸν ἀγῶνα κομματικόν, διότι αὐτοὶ θέλουσι μόνον ὁ ὑποψήφιός των νὰ στηριχθῇ καὶ ἂς πατήσῃ ἐπὶ πτωμάτων. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Ἅγ. Κιτίου εἶνε πολὺ ἀπειλητική, ἐκφράζει οὗτος τοὺς φόβους του περὶ μεγάλων κακῶν, ἐὰν τις τολμήσει ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῆς ὑποψηφιότητός του.

Ἐπέσυρον ἐντούτοις τὴν προσοχήν ἡμῶν εἰς χαρακτηριστικὸν γεγονός.

Τὸ ἕτερον τῶν Λεμεσιανῶν ὀργάνων τοῦ Ἅγ. Κιτίου, τὰ βλασφημήσαν κατὰ τῶν κεκοιμημένων Ἀρχιεπισκόπων, κατὰ τὴν ἀμέσως ἑπομένην ἐκδοσίν του οὐδέν λόγον ποιεῖται περὶ ὑποψηφιότητος τοῦ Ἅγ. Κιτίου.

Πόθεν τὸ φίμωτρον τοῦτο; Ὑπάρχει ἡ πληροφορία ὅτι ἀθρόα ἐπεστράφησαν τὰ φύλλα πρὸς τὸν συντάκτην ὑπὸ τῶν ἀγανακτησάντων συνδρομητῶν καὶ σφοδρῶς ἀποδοκιμαζόντων τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Ἅγ. Κιτίου, ἀποδοκιμάζεται δὲ ἡ ὑποψηφιότης αὕτη ὑπὸ παντὸς τοῦ ποιμνίου του πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

Εὑρέθησαν ὅμως δύο εὐσυνείδητοι καὶ στερεοὶ ὑποστηρικταὶ δύο συγγάβροι ὁ εἷς ἐν Κυρηνείᾳ καὶ ὁ ἕτερος ἐν Ἀμμοχώστῳ, οἱ τὰ μάλιστα ἐνδιαφερόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν Ἱ. Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας· ἴσως εὑρεθῶσι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, πάντως ὅμως θὰ ἦνε ἐλάχιστοι.

«Ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε»! Μόνον ὁ λαὸς εἶνε ἀμετάπειστος καὶ ἀποδοκιμάζει ἀπολύτως τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Ἅγ. Κιτίου, ὅστις ὅμως πρέπει νὰ τρέμῃ τὰ γκραδάτσια τῶν παρασίτων τῆς Μητροπόλεως.

Ὁ Ἅγ. Κιτίου θέλει φαίνεται νὰ μεταφέρῃ ἐν Κύπρῳ τὰς ἐν Ἱεροσολύμοις σκηνὰς καὶ τὰ τρόπαια του.

ΑΞΙΟΛΥΠΗΤΟΝ ΘΥΜΑ

Ἡ ἐμπάθεια καὶ ἡ μοχθηρία, ἃς ἀποπνέει ἡ ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ὀ. Εὐρυβιάδου πρὸς τὴν ἐν Λευκωσίᾳ ἐκδιδομένην «Ἐλευθερίαν» ὀφείλομεν νὰ διακηρύξωμεν ὅτι δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὸν υἱὸν ἀγαθωτάτου καὶ χρηστοτάτου πατρὸς μεγάλου δ' εὐεργέτου τῆς γείτονος Λάρνακος, καὶ ἀξιοῦμεν νὰ ὁμολογήσῃ οὗτος ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὕτη συνετάχθη ἐν τῷ περιβάλλοντι τῆς «Ἑρμαφραδίτου» ὡς ἐβάπτισεν αὐτὴν εὐστόχως ὁ ποτὲ Ἅγ. Ἀγχιάλου.

Ἠμφισβητήσαμεν τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου ἀνωνύμου διατριβῆς, σχετικοῦ πρὸς ἄλλο θρασύτατον ψεῦδος ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ παριστάνον τοὺς Ἅγ. Πάφου καὶ Ἅγ. Κυρηνείας δηλώσαντας δῆθεν ἐνθέρμον ὑποστήριξιν τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Ἅγ. Κιτίου.

Πρόδηλος εἶνε ἡ ἀναλήθεια τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι οἱ κ.κ. Ι. Κυριακίδης, Ι. Οἰκονομίδης καὶ Εὐγ. Ζήνων ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τοῦ Ἅγ. Κιτίου, ἡ διάδοσις δὲ αὕτη ἐχαλκεύθη ἵνα προκαλέσῃ τὴν δυσαρέσκειαν κατ' αὐτῶν τοῦ ἀντιπαθοῦντος λαοῦ κατὰ τοῦ

ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Λευκωσία τῇ 21)7)1916.

Πατριάρχην Φώτιον

Ἀλεξάνδρειαν—Κάϊρον.

Ἡ Ἐκκλησία Κύπρου θερμῶς εὐχαριστοῦσα τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἀλεξανδρείας διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ πένθους ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, παρακαλεῖ διὰ τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος τὸν Θεὸν ὅπως ἀναδείξῃ τὸν ἄξιον τοῦ μεταστάντος διάδοχον.

Πρόεδρος ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ.

Ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Μ. μνημόσυνα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεταστάντος Ἀρχιεπισκόπου ἐγένοντο τῇ παρελθόντι Σαββάτῳ ἐν τοῖς Πατριαρχικοῖς ναοῖς Ἀλεξανδρείας καὶ Καΐρου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

εὑρεθείσης ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Χάριν τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς ἄρσιν παντοίων αὐθαιρέτων διαδόσεων καὶ κρίσεων ἐξετήσαμεν καὶ ἐλάβομεν παρὰ τοῦ λογιστοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὴν πιρὰ πόδας σημείωσιν.

Μετρητὰ		£1939. 18. 4 3)4
Ἐκ τούτων διὰ σημειώσεως τοῦ μακαρίτου δηλοῦται ὅτι £48 8-6 ἀνήκουν εἰς τὸ κληροδότημα Γ. Μουρτζῆ, ἔτεραι £50 ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τὰ λοιπὰ ἀνευ οὐδεμιᾶς σημειώσεως.		
11 «Ὁμολογίαι Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	720. 0. 0
57 τετράλιροι μετ. Τραπέζης Κύπρου ἐπ' ὀνόματι Ἀρχιεπ. Κυρίλλου	»	228. 0. 0
1 Γρ)τιο ἐπ' ὀνόματι ὁμ.	»	1565. 5. 0
4 ἕτερα Γρ)α παραγεγραμμένα ὡς πλέον τῶν 15 ἐτῶν παρῆπου	»	500. 0. 0
150 τετράλιροι μετοχαὶ Τρ. Κύπρου ἐπ' ὀνόματι Ἀρχιεπισκοπῆς ἐκ τοῦ παρισσεύματος 1915	»	600. 0. 0
1 Ὁμολογία Ἐθν. Τραπέζης ἐπ' ὀνόματι Ἀρχιεπισκοπῆς	»	16. 0. 0
Ὅλον εὑρεθέντων		£5569. 3. 4 3)4

Σημ. Ἄθλος ὁ κάτοχος τῶν 11 Ὁμολογιῶν.

Δὲν ἠνοίχθησαν ὅλα τὰ δικαιόματα τοῦ μακ. Ἀρχιεπισκόπου.

Νῖκος Γ. Οἰκονομίδης.

ΧΗΜΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Σειρὰ διαλέξεων καὶ ἐπιδείξεων στοιχειώδους θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς χημείας θὰ γένωνται ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Χημικοῦ ἐν τῷ Χημικῷ Ἐργαστηρίῳ ἐν Λευκωσίᾳ.

Αἱ διαλέξεις καὶ ἐπιδείξεις θὰ περιλαμβάνωσι φαρμακευτικήν, γεωργικὴν καὶ ἐμπορικὴν χημείαν.

Πληρωτέον τέλος εἶνε ~~£ 1.0.0~~ προπληρωτέα.

Αἱ διαλέξεις θὰ ἀρχίσωσι τῇ 2ᾳ Ὀκτωβρίου 1916 (ν.ἡ).

Ἐγγραφαὶ καὶ περαιτέρω πληροφορίαι δὶ' αἰτήσεων δίδονται παρὰ τοῦ Κυβερνητ. Χημικοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓ. ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

Αὔριον Τετάρτην καὶ ὥραν 5 μ.μ ὁ Ἱερεὺς κ. **Ν. Γ. Παπαδόπουλος** θὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ἐν Λευκωσίᾳ διδασκάλους.

«Περὶ τῶν πρώτων βοηθειῶν εἰς αἰφνίδια δυστυχήματα ἐλλείψει ἰατρῶν».

* * *

ΕΝ ΤΩι Π. ΓΥΜΝΑΣΙΩι

Τὴν προσεχῆ δὲ Κυριακὴν ὁ ἰατρὸς κ. Γ. Θ. Σταυρινίδης

«Περὶ καπνοῦ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς χρήσεως αὐτοῦ βλαβερῶν ἀποτελεσμάτων».

ΕΝ ΤΗ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

Τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ ὥρα 4 30' μ. μ. θὰ γένηται ὁμιλία

«ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἡμέρας»

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΙΣ ΑΚΑΚΙ

Τὴν 7ην Αὐγούστου ἐπέτειον τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τελεῖται πανήγυρις ἐν τῷ φερωνύμῳ ἐξεκκλησίῳ τοῦ χωρίου Ἀκάκι, θὰ ἱερουργήσῃ δὲ καὶ αὐτὴν ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος Κυρήνειας κ. Κύριλλος.

Ἡ συρροὴ τῶν προσκυνητῶν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξάνεται διὰ τὸ πρόσφορον τῆς ἐποχῆς καὶ τὴν φιλοξενίαν τῶν κατοίκων.

Μικρα Χρονικα

Ὁ ΠΑΝΟΣΙΟΛ. ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΚΥΚΚΟΥ κ. Κλεόπας κατέργεται αὔριον ἐκ τῆς Κεντρ. Μονῆς διὰ Μαραθάσης εἰς Λευκωσίαν ὑπαίκιον εἰς τὴν λαϊκὴν πρόσκλησιν διὰ τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ.

ΔΙΕΤΡΙΨΕΝ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει τῇ π. ἑβδομάδι ὁ Δήμαρχος Ἀκανθοῦς κ. Φώτιος Σάββα χάριν ὑποθέσεων τοῦ ἀναγειρομένου ἐκεῖ ναοῦ καὶ τοῦ Δήμου του.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Κυριακῇ ἠλογήθησαν ἐν τῇ ἐνορίᾳ Ἁγ. Κασσιανοῦ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Σπύρου Χριστοδούλου, Παντοπώλου ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀγορᾷ, μετὰ τῆς εὐειδοῦς Δδος Ἀθηνᾶς Νικολάου.

Οἱ μνηστευθέντες θὰ δεχθῶσι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ τῆς μνηστῆς.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ διὰ τοῦ Συμβατικοῦ εἰς Αἴγυπτον ἐπανερχόμενος εἰς Ἀθήνας χάριν τῶν σπουδῶν του ὁ εὐελπὶς τεταρτοετὴς φοιτητὴς τῆς Νομικῆς κ. Μ. Κ. Ἰωαννίδης.

Η ΣΧΟΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ Πολυστύπου ἐκφράζουσα καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς πρὸς τὸν ἐπιμελέστατον διδάσκαλόν της κ. Γεώργ. Χριστίδην καὶ πρακτικώτερον ἐξαθλήωσε τὴν ἀβαρέσκειάν της ἀναδιορίσασα αὐτὸν μετ' αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας κατὰ ἓξ ὅλας λίρας.

ΩΣ πληροφορούμεθα ἡ ἀπὸ ἐξαετίας εὐδοκίμως διευθύνουσα τὸ ἐν Ἀγχῃ Παρθεναγωγεῖον ἐπιμελὴς Διδασκάλισσα Δις Ἑλένη Κωνσταντίνου, ἀπεχώρησεν οἰκειοθελῶς τῆς ἐκείσε θέσεώς της δεχθεῖσα διορισμὸν Διδασκαλίσσης τῶν Ἑλληνικῶν ἐν τῇ ἐν Λάρνακι Σχολῇ τῶν Καλογραιῶν.

ΕΛΗΦΘΗ τὸ τριμηνιαῖον ταῦχος Ἀπριλίου—Ἰουνίου τοῦ ἐξαιρέτου περιοδικοῦ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας *«Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος»*.

Περιεχόμενα:—Ἡ ἐξομολόγησις.—Θέατρον καὶ Ἐκκλησία (συνέχεια).—Νέαι συγγραφαὶ καὶ μελέται.—Βιβλιογραφία.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐντολῇ τῆς Α. Ε. τοῦ Τοποτηρητοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου, καθίσταται γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ὁ Ἀρχιμανδρίτης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς **Μακάριος Μυρτανθεὺς** διωρίσθη προσωρινὸς Ταμίας τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου διαρκούσης τῆς χηρείας αὐτοῦ.

Κατὰ ταῦτα πάντες οἱ Ἐπίτροποι τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ θρονικῶν κτημάτων, ὡς καὶ πάντες οἱ ἔχοντες ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς ἢ δοσοληψίας μετὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ ἀποτείνωνται πρὸς αὐτὸν διὰ τὰ περαιτέρω.

Τῇ 25 Ἰουλίου 1916.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 1)14 Σεπτεμβρίου 1916 ἐκμισθοῦται διὰ πλειοδοσίας τὸ **Μοναστήριον** τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς «Αὐγασίδα» μεθ' ὅλων τῶν οἰκημάτων, νερῶν, γαιῶν, Γετικιῶν καὶ λοιπῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ πλειοδοτήσωσι, παρακαλοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς Ἅγιον Λουκᾶν ἐν Βαρωσίοις τὴν 10)28 Αὐγούστου 1916, ἡμέραν τετάρτην περὶ τὴν 10ην π.μ. μετὰ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ καταστήσῃ γνωστοὺς τοὺς ὅρους τῆς ἐκμισθώσεως. Εἰς οὐδένα θὰ ἐπιτραπῇ ἡ πλειοδοσία ἐὰν προηγουμένως, δὲν ἤθελεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὸ ἀξιόχρεον αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ ἢ τῶν ἐγγυητῶν του.

Ἡ ἐκμίσθωσις θὰ λήγῃ τὴν 1)14 Σεπτεμβρίου 1922.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 22 Ἰουλίου 1916.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΔΙΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ

Ἐφωτογραφήθησαν εἰς τὸ φωτογραφεῖον μας παρὰ τὸ νέον ἄνοιγμα καὶ ἔναντι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ἀρτέμη 1015 μετανάσται 7 φωτογραφίαι διὰ διαβατήρια ἐκτελοῦνται ἀντὶ 8 γροσίων.

Στυλ. Θεοδωρίδης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιῶ τῇ ἀξ. πελατείᾳ μου καὶ τῷ λοιπῷ Σ. Κοινῷ ὅτι μετέφερον τὸ Βαφεῖον καὶ ὑφασματοπωλεῖον μου παρακείμενον τοῦ κατασταθέντος τοῦ κ. Γ. Π. Κολοκασίδου ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Γυναικοπαζάρου.

Ἐν τῷ Βαφείῳ μου **αἱ Εἰλικρίνειαι** τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ πεπειραμένος ἐκ Ζώδιας βαφεὺς Ἰωάννης Λοΐζου ἐκτελεῖται πᾶσα βαφικὴ ἐργασία οἷον ἡ βαφὴ νημάτων, ὑφασμάτων, βρακιῶν καὶ μεταξωτῶν εἰς τιμὰς κατὰ 10% χαμηλοτέρας τῶν ἄλλων βαφείων.

Ἐν τῷ Ὑφασματοπωλείῳ μου ὑφαίνονται καὶ πωλοῦνται ὅλα τὰ εἴδη τῶν Κυπριακῶν ἀλατζιῶν.

Μία δοκιμὴ δύναται νὰ πείσῃ πάντα περὶ τῆς εἰλικρινείας τῆς ἐκτελουμένης ἐν τῷ βαφείῳ μου ἐργασίας ὡς καὶ περὶ τῆς στερεότητος καὶ φιλοκαλίας τῶν ὑφαινομένων ἐν τῷ Ὑφασματοπωλείῳ μου ἀλατζιῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ 11)24 Ἰουνίου 1916.

Χρ. χ: Κωνσταντίνου.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἕνεκα τῆς μονομεροῦς παραστάσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι παρ' ἡμῖν, ἥτις οὐδεμίαν δύναται ν' ἀποδώσῃ ἀκριβῆ παράστασιν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως, καὶ ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκτεθῶσι κατ' αὐτὴν ἀπὸ πηγῶν ἀμερολήπτων, ἀρκούμεθα εἰς τὰς βραχείας τηλεγραφ. ἀγγελίας.

—Ἀποκατεστάθη ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γ. Ράλλης ἐν συνομιλίᾳ μετ' Ἀθηναίου δημοσιογράφου ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν δημοσίων Οἰκονομικῶν, ἀνεκοίνωσε τὸ ἑξῆς:

—Δὲν εἶναι ἀκριβές, ὅτι αἱ Κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας μᾶς δίδουν χρήματα, οὔτε ἐπίσης εἶνε ἀκριβὲς ὅτι πρόκειται περὶ νέου δανείου τὸ ὁποῖον συνάπτει τὸ Ἑλλην. Κράτος. Ἡ ἀλήθεια ἐπὶ τῆς ἐπερχομένης ἀντιρρήτως βελτιώσεως τῆς ταμειακῆς μας καταστάσεως συνίσταται εἰς τοῦτο μόνον, ὅτι διὰ συμφωνιῶν, τὰς ὁποίας ἐπετύχομεν καὶ τὰς ὁποίας δὲν συντρέχει οὐδεὶς λόγος ὅπως ἡ Κυβέρ. φέρῃ οὐσον ταχέως εἰς φῶς, κατωρθώσαμεν ὅπως οἱ χρηματιστικοὶ κύκλοι Λοεδίνου καὶ Παρισίων ἐπαναλάβωσι τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν ἐπὶ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος καὶ διαθέσωσιν ὑπὲρ αὐτῆς— ἀδεία τῶν κυβερνήσεων των πάντοτε—ὅλα τὰ ποσὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θέλουσι χρειασθῇ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας ἐφ' ἱκανὸν χρόνον. Μὴ ζητῆτε νὰ μάθετε τὰς συμφωνίας τὰς ὁποίας ἐκάμαμεν. Γνωρίζετε μόνον ὅτι δὲν θὰ μᾶς λείψῃ τίποτε. Εἰς τὴν διάθεσίν μας ἔχομεν ἀρκετὰ ἑκατομμύρια. Ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι θὰ λειτουργήσουν ἀπροσκόπτως ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ ὅτι ὅλαι αἱ ἀνάγκαι καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Κράτους θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ πληρώνωνται ταχτικώτατα, ὅπως ἄλλωστε ἔχει ἀρχίσει νὰ γίνεται πρὸ ἀρκετοῦ χρόνου ἤδη.

Σοφία Τρικούπη.

Ἡ Σοφία Τρικούπη ἀντιληφθεῖσα τὸ ἐγγίζον τέλος της ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς προτεραίας τοῦ θανάτου της ἔγραψε τὰς τελευταίας της θελήσεις ἐν σημειώματι αἴτινες καὶ αὐταὶ δεικνύουν ὅλην τὴν ἀφοσίωσίν της πρὸς τὸν ἀοίδιμον ἀδελφόν της, τὸν Δημ. Τρικούπην εἰς τὴν μνήμην τοῦ ὁποίου τόσον ἱερὰν διεφύλαξε.

Εἰς τὸ σημειωμά της ἐκεῖνο ἠξίου νὰ ταφῇ μόνον μὲ τὸ σάβανόν της, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπολύτως ἐπιδείξεως, τρεῖς δὲ μόνον ὥρας ἀπὸ τοῦ θανάτου της. Οὐδὲν πένθιμον σημεῖον εἰς τὴν οἰκίαν της νὰ δεικνύῃ ὅτι ἐπισυνέβη νέβη ἐκεῖ ὁ θάνατος τῆς Δεσποίνης. Νὰ μὴ παρασχεθῇ οὐδεμία βιογραφικὴ τις ἢ ἄλλη πληροφορία εἰς τὰς ἐφημερίδας οὐδὲ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον εἴσοδος εἰς δημοσιογράφον. Σημειωτέον ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει φωτογραφία της, διότι ἡ ἰδία οὐδέποτε ἐφωτογραφήθη.

Ἡ θέλησίς της ὅπως ταφῇ τρεῖς ὥρας ἀπὸ τοῦ θανάτου της δὲν κατέστη δυνατὸν λόγῳ τῆς ὥρας νὰ ἐκπληρωθῇ.

Στέφανον κατέθεσεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα, συνελυπήθη δὲ τοὺς συγγενεῖς τῆς μεταστάσης διὰ τοῦ Ἀδιάρχου κ. Θεοτόκη.

Τὰ ὁράματα τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ Τατοΐου.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐδημοσίευσεν ἀνακοινωθὲν φέρον τὰ ὀνόματα τῶν θυμάτων τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ Τατοΐου, ἀνερχομένων εἰς δώδεκα, ἐξ ὧν οἱ τρεῖς ἀξιωματικοί, Δελλαπόρτας, Χρυσοσπάθης καὶ Κουλουμόπουλος.

Τὰ ὀνόματα τῶν στρατιωτῶν τῶν εὑρόντων τὸν θάνατον ἢ τραυματισθέντων κατὰ τὴν πυρκαϊὰν εἶναι τὰ ἑξῆς: Ἰον Σύνταγμα πεζικοῦ. Ἀπόστολος Παπᾶς, Β. Σπηλιόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν, Κ. Μαῦρος Σουέζ, Δ. Καλαματιανὸς ἐκ Σμύρνης.

Τάγμα αὐτοκινήτων: Δεκανεὺς Γιαννούλης, ἐξ Ἀθηνῶν, Στρατιώτης Χ. Κατωμέρης ἐκ Κερκύρας.

3ον Σύνταγμα πεζικοῦ ἐλλείπουν οἱ στρατιῶται Ν. Μαζαράκης, Ν. Πετρόπουλος καὶ Θ. Ἰωάννου, πάντες ἐκ Πειραιῶς.

1ον Σύνταγμα μηχανικοῦ τραυματίαι, ὁ δεκανεὺς Τσάπαλος, ἐξ Ἀταλάντης καὶ ὁ στρατιώτης Μπουκουβάλας ἐκ Δωρίδος.

Ἀνακτορικὴ φρουρά: ὁ εὔζωνος Ν. Φραντζῆς, ἐξ Ἀθηνῶν, τραυματίας.

Αἱ ὑπὸ τῶν Εἰσαγγελέων κ.κ. Πικούλα καὶ Ρωμανοῦ, τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Βωβοῦ καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Ρηγοπούλου ἐνεργούμεναι, ἀνακρίσεις διὰ τὴν πυρκαϊὰν Δεκελείας πλησιάζουν νὰ περατωθοῦν.

Ἐξ αὐτῶν προκύπτει ὅτι τὸ πῦρ προῆλθεν ἔλως τυχαίως ἢ ἐξ ἀμελείας χωρικοῦ τινος ἢ διαβάτου. Αἱ ὑπόνοιαι περὶ ἐμπρησμοῦ ἐξησθένησαν ἐντελῶς, καθ' ὅτι, ὡς ἀπεδείχθη ἦτο ἀδύνατον νὰ θέσῃ τις τὸ πῦρ παρὰ τὸ Κατσιμίδι, εἰς θέσιν 400 μόλις μέτρων μακρὰν τοῦ ὑπάρχοντος ἐκεῖ φυλακείου καὶ μάλιστα τὴν 11 π. μ. ὁπότε πλεῖστοι φύλακες εἶναι εἰς τὸ μέρος αὐτό.

Εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ὑπεβλήθη κατάλογος τῶν μέχρι τοῦδε γνωσθέντων θυμάτων τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τῶν παθόντων ἐν γένει. Εἶναι πιθανὸν νὰ ἐκφρασθῇ Βασιλικὴ εὐαρέσκεια ἐπὶ τῇ δεξιᾷ ὄχθῃ τοῦ Μώσα, συνετρίβησαν ὁμοίως τοῦ ἐχθροῦ ὑποστάντος σημαντικὰς ἀπωλείας, ἐκ τοῦ παραπετάσματος τοῦ πυρός μας καὶ τοῦ πυροβολισμοῦ μας.

Ἐξακολουθοῦντες τὰ κέρδη μας, προωδεύσαμεν σημαντικῶς νοτίως τοῦ Φλερί, φθάσαντες μέχρι τῶν πέριξ τοῦ χωρίου καὶ προελαύνομεν πέραν τοῦ σταθμοῦ. Διωργανώσαμεν νέας θέσεις μεταξὺ τοῦ Μονακοῦ καὶ τοῦ δάσους Χέμ. Βεβαιοῦται ὅτι γερμανικαὶ δυνάμεις ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Μονακοῦ ἀπεσύρθησαν, λόγῳ τῶν σοβαρῶν ἀπωλειῶν ἃς ὑπέστησαν ἀπὸ τῆς 13 Ἰουλίου. Συνελάβομεν 1100 αἰχμαλώτους ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μώσα, ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου. Ἐσημειώθη σφοδρὰ μονομαχία πυροβολικοῦ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Βῶ-Σαπίτρ Σενουᾶ, ἀλλ' οὐδεμία ἐπίθεσις πεζικοῦ ἐγένετο. Τρία γερμανικὰ ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν.

—Ἐσπερινὸν ἀνακοινωθὲν· «Δὲν ἐγένετο ἐνέργεια πεζικοῦ ἐπὶ τοῦ Σόμ. Οἱ Γάλλοι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μώσα ἐξηκολούθησαν τὰς ἐπιθέσεις των ἐπὶ τοῦ μετώπου Τιωμὸν-Φλερὶ καὶ κατέλαβον πάντα τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα, μεταξὺ τῶν σημείων τούτου καὶ τοῦ χωρίου Φλερὶ καὶ συνέλαβον 650 αἰχμαλώτους, ἀνερχομένου οὕτω τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μὴ τραυματιῶν αἰχμαλώτων, τῶν συλληφθέντων ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μώσα, εἰς 1750 ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου. Τὸ Φλερὶ κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γάλλων, κατόπιν λαμπρᾶς συνδυασμένης ἐνεργείας ΒΔ. καὶ ΝΔ. Συγχρόνως διὰ γαλλικῆς ἐπιθέσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Σενοὰ ἀνεκτήθη τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ ἀπολεσθέντος τὴν Τρίτην ἑδάφους.

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Πετρούπολις 21)3.—Οἱ Ρῶσσοι ἐπραγματοποίησαν προέλασιν 10 μιλίων πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κόβελ, ἀφ' ὅτου διῆλθον τὸν Στοκχὸδ εἰς τὴν καμπὴν τοῦ ποταμοῦ. Οἱ εἰδικοὶ συμπερίζονται τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ στρατηγὸς Λὶς θὰ δυνηθῇ ν' ἀντιμετωπίσῃ λαμπρῶς τὰς πλευρικὰς Γερμανικὰς ἐπιθέσεις βορείως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Κόβελ—Σάρνυ. Ὁ ἀγὼν ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ περιλαμβάνει μέτωπον πέντε μιλίων, εἰς 8 μιλλίων ἀπόστασιν βορείως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἀλλὰ τὸ ἑλῶδες τῆς χώρας μεταξὺ τῶν ποταμῶν Στοκχὸδ καὶ Τούρια δὲν ἐπιτρέπει τὴν ταχεῖαν ἀνάπτυξιν τῶν στρατευμάτων κατὰ μάζας. Ἡ ἔλλειψις ὁδῶν ἐμποδίζει τὴν χρῆσιν τοῦ βαρέως Γερμανικοῦ πυροβολικοῦ εἰς μεγάλην κλίμακα. Ἡ διάβασις τοῦ ποταμοῦ Κορωπὲτς παρὰ τῶν Ρώσσων εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς Γαλικίας, ἀπειλεῖ τὸ Στανισλάο καὶ Χαλίζ, χωρὶς νὰ ληφθῇ πρὸς τούτοις ὑπ' ὄψιν ὅτι κυκλώνει ἀκόμη τὰς δυνάμεις τοῦ στρατηγοῦ Μπόθμερ εἰς νότον, ἐν ᾧ ἡ προέλασις τοῦ στρατηγοῦ Σακάρωφ Ν.Δ. τοῦ Μπρόντυ ἐνέτεινε τὴν ἀπειλὴν τοῦ βορρᾶ.

Λονδῖνον 21)3.—Ὁ ἐν τῷ ἐπὶ τοῦ Στοκχὸδ Ρωσσικῷ Στρατηγείῳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» λέγει ὅτι διεξάγεται ἐκεῖ παντοῦ σφοδρότατος ἀγών. Οἱ Γερμανοὶ ἀπελπισθέντες ἀπὸ τὰς εἰς ἄνδρας καὶ τηλεβόλα ἀπωλείας των ἀντεπιτίθενται ἀκαταπαύστως καὶ φέρουν νέας μεραρχίας αἵτινες μεταβαίνουν ἐκ τῶν τραίνων εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν μόνον διὰ νὰ θερισθοῦν ὑπὸ τοῦ Ρωσσικοῦ πυρός. Πᾶσαι αἱ ἐχθρικαὶ ἐπιθέσεις ἀπεκρούσθησαν. Ὁ κανονιοβολισμὸς ἐξακολουθεῖ ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς κατὰ τῆς ἐχθρικῆς θέσεως ἐπὶ τοῦ Στοκχόδ.

Ὑπάρχουν μέγισται ἐνδείξεις ὅτι οἱ Γερμανοὶ θὰ ἀμυνθῶσι μέχρις ἐσχάτων. Ἐχθρικοὶ ἀεροπόροι διαρκῶς βομβαρδίζουν τὰ νοσοκομεῖα τῶν ἐξηγριωμένων Ρώσσων.

Ἀμστελλόδαμον 3.—Ἐπισήμως ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου καὶ Βιέννης ὅτι ἡ ἀρχηγεία τῶν στρατιῶν ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου ἐτροποποιήθη λόγῳ τῆς ρωσσικῆς ἐπιθέσεως συγκατανεύσει τοῦ Κάϊζερ εὑρισκομένου νῦν ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ μετώπου. Ὁ στρατηγὸς φὸν Χίνδεμβουργ ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν αὐστρογερμανικῶν στρατιῶν, αἵτινες συνεκεντρώθησαν δι' ὁ μοιόμορφον χρησιμοποιήσιν.

ἀσχοληθῇ εἰς ναυτασφαλείας, ναυλώσεις, τραπεζιτικὰς ἐπιχειρήσεις κτλ. Τὸ κεφάλαιόν της εἶναι 10,000,000, διηρημένον εἰς 100,000 μετοχάς, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐκδοθοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ἐγγραφὴν 10.000 ἐνῶ ἄλλας 20,000 κρατοῦν οἱ ἱδρυταί.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Παρίσιοι, 2)3. — Ἀπεκρούσαμεν πολλὰς ἐχθρικὰς ἐπιθέσεις κατὰ τῆς ἀγρυκίας τοῦ Μονακοῦ. Ἐχθρικὴ ἀντεπίθεσις νοτίως τοῦ Ἔστρε, συνετρίβη ὑπὸ τοῦ πυρός μας, πολλαὶ δὲ σφοδραὶ ἀντεπιθέσεις κατὰ τῶν χαρακωμάτων μας τὰ ὁποῖα κατελάβομεν χθὲς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μώσα, συνετρίβησαν ὁμοίως τοῦ ἐχθροῦ ὑποστάντος σημαντικὰς ἀπωλείας, ἐκ τοῦ παραπετάσματος τοῦ πυρός μας καὶ τοῦ πυροβολισμοῦ μας.

Ἐξακολουθοῦντες τὰ κέρδη μας, προωδεύσαμεν σημαντικῶς νοτίως τοῦ Φλερί, φθάσαντες μέχρι τῶν πέριξ τοῦ χωρίου καὶ προελαύνομεν πέραν τοῦ σταθμοῦ. Διωργανώσαμεν νέας θέσεις μεταξὺ τοῦ Μονακοῦ καὶ τοῦ δάσους Χέμ. Βεβαιοῦται ὅτι γερμανικαὶ δυνάμεις ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Μονακοῦ ἀπεσύρθησαν, λόγῳ τῶν σοβαρῶν ἀπωλειῶν ἃς ὑπέστησαν ἀπὸ τῆς 13 Ἰουλίου. Συνελάβομεν 1100 αἰχμαλώτους ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μώσα, ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου. Ἐσημειώθη σφοδρὰ μονομαχία πυροβολικοῦ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Βῶ-Σαπίτρ Σενουᾶ, ἀλλ' οὐδεμία ἐπίθεσις πεζικοῦ ἐγένετο. Τρία γερμανικὰ ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν.

—Ἐσπερινὸν ἀνακοινωθὲν· «Δὲν ἐγένετο ἐνέργεια πεζικοῦ ἐπὶ τοῦ Σόμ. Οἱ Γάλλοι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μώσα ἐξηκολούθησαν τὰς ἐπιθέσεις των ἐπὶ τοῦ μετώπου Τιωμὸν-Φλερὶ καὶ κατέλαβον πάντα τὰ ἐχθρικὰ χαρακώματα, μεταξὺ τῶν σημείων τούτου καὶ τοῦ χωρίου Φλερὶ καὶ συνέλαβον 650 αἰχμαλώτους, ἀνερχομένου οὕτω τοῦ ὁλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μὴ τραυματιῶν αἰχμαλώτων, τῶν συλληφθέντων ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μώσα, εἰς 1750 ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου. Τὸ Φλερὶ κατελήφθη ὑπὸ τῶν Γάλλων, κατόπιν λαμπρᾶς συνδυασμένης ἐνεργείας ΒΔ. καὶ ΝΔ. Συγχρόνως διὰ γαλλικῆς ἐπιθέσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Σενοὰ ἀνεκτήθη τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ ἀπολεσθέντος τὴν Τρίτην ἑδάφους.

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Πετρούπολις 21)3.—Οἱ Ρ